2024/1287

14.5.2024

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2024/1287

z 13. mája 2024,

ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením (EÚ) 2021/1930 na dovoz brezovej preglejky s pôvodom v Rusku rozširuje na dovoz brezovej preglejky odosielanej z Turecka a Kazachstanu bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Turecku a Kazachstane

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie ([1]) (ďalej len „základné nariadenie“), a najmä na jeho článok 13,

keďže:

1. POSTUP

1.1. Existujúce opatrenia

(1) Európska komisia (ďalej len „Komisia“) v novembri 2021 uložila vykonávacím nariadením (EÚ) 2021/1930 ([2]) konečné antidumpingové clo na dovoz brezovej preglejky s pôvodom v Rusku (ďalej len „pôvodné nariadenie“). Opatrenia mali podobu valorického cla v rozpätí 14,4 % – 15,8 %, s reziduálnym clom vy výške 15,8 % pre nespolupracujúce ruské spoločnosti. Prešetrovanie, ktoré viedlo k týmto clám (ďalej len „pôvodné prešetrovanie“), sa začalo v októbri 2020 ([3]).

1.2. Žiadosť

(2) Komisii bola doručená žiadosť podľa článku 13 ods. 3 a článku 14 ods. 5 základného nariadenia o prešetrenie možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených na dovoz brezovej preglejky s pôvodom v Rusku dovozom brezovej preglejky odosielanej z Turecka a Kazachstanu, bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Turecku a Kazachstane, a o zavedenie registrácie takéhoto dovozu (ďalej len „žiadosť“).

(3) Žiadosť podalo konzorcium Woodstock (ďalej len „žiadateľ“) 10. júla 2023.

(4) Uvedená žiadosť obsahovala dostatočné dôkazy o zmene v štruktúre obchodu zahŕňajúceho vývoz z Ruska, Turecka a Kazachstanu do Únie, ktorá nastala po uložení opatrení na brezovú preglejku z Ruska. Podstatou tejto zmeny bolo zrejme odosielanie brezovej preglejky cez Turecko a Kazachstan do Únie, čo je praktika, ktorá nemala inú dostatočne náležitú príčinu ani iné ekonomické opodstatnenie ako uloženie cla.

(5) Žiadosť okrem toho obsahovala dostatočné dôkazy o tom, že praktika opísaná v predchádzajúcom texte oslabovala nápravné účinky existujúcich antidumpingových opatrení z hľadiska množstiev i cien. Na trh Únie vstúpili značné objemy dovezenej brezovej preglejky. Rovnako boli predložené dostatočné dôkazy o tom, že brezová preglejka sa dovážala za ceny spôsobujúce ujmu. Napokon boli k dispozícii dostatočné dôkazy o tom, že ceny brezovej preglejky odosielanej z Turecka a Kazachstanu boli dumpingové v porovnaní s normálnou hodnotou stanovenou pre brezovú preglejku.

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1930 z 8. novembra 2021, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz brezovej preglejky s pôvodom v Rusku (Ú. v. EÚ L 394, 9.11.2021, s. 7).
([3]) Oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu brezovej preglejky s pôvodom v Rusku (Ú. v. EÚ C 342, 14.10.2020, s. 2).

1.3. **Dotknutý výrobok a prešetrovaný výrobok**

(6) Výrobkom, ktorého sa týka možné obchádzanie, je preglejka pozostávajúca výlučne z drevených listov s každou vrstvou nepresahujúcou 6 mm hrúbky, s vonkajšími vrstvami dreva uvedeného v podpoložke 4412 33, aspoň s jednou vonkajšou vrstvou z brezového dreva, tiež potiahnutou, k dátumu nadobudnutia účinnosti pôvodného nariadenia Komisie patriaca pod číselný znak KN ex 4412 33 00 (kód TARIC 4412330010) a s pôvodom v Rusku (ďalej len „dotknutý výrobok“). Na tento výrobok sa vzťahujú opatrenia, ktoré sú v súčasnosti platné.

(7) Prešetrovaný výrobok je rovnaký ako výrobok vymedzený v predchádzajúcom odôvodnení, ktorý v súčasnosti patrí pod číselný znak KN 4412 33 10 ([4]), ale odosiela sa z Turecka a Kazachstanu, bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Turecku a Kazachstane (kódy TARIC 4412331010 a 4412331020) (ďalej len „prešetrovaný výrobok“).

(8) Prešetrovaním sa preukázalo, že brezová preglejka vyvážaná z Ruska a brezová preglejka odosielaná z Kazachstanu a Turecka, bez ohľadu na to, či má alebo nemá pôvod v Kazachstane a Turecku, majú rovnaké základné fyzikálne a chemické vlastnosti a majú rovnaké použitie, a preto sa považujú za podobné výrobky v zmysle článku 1 ods. 4 základného nariadenia.

1.4. **Začatie**

(9) Keďže Komisia po tom, ako informovala členské štáty, stanovila, že existujú dostatočné dôkazy na začatie prešetrovania podľa článku 13 ods. 3 základného nariadenia, vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2023/1649 ([5]) (ďalej len „nariadenie o začatí prešetrovania“) začala 21. augusta 2021 prešetrovanie a zaviedla registráciu dovozu brezovej preglejky odosielanej z Kazachstanu a Turecka bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Kazachstane a Turecku.

1.5. **Pripomienky týkajúce sa začatia prešetrovania**

(10) Po začatí prešetrovania kazašské orgány predložili zoznam spoločností, ktoré vyrábajú brezovú preglejku, a požiadali o oslobodenie týchto spoločností z rozsahu pôsobnosti opatrení, keďže uvedené spoločnosti vyvážali brezovú preglejku vyrobenú v Kazachstane. Uviedli, že osvedčenia o pôvode v Kazachstane sú v súlade s medzinárodnými normami, ako aj so všetkými požiadavkami a pravidlami EÚ týkajúcimi sa pôvodu tovaru, a že tento súlad skontrolovalo ministerstvo obchodu a integrácie. Kazašské orgány preto požiadali Komisiu, aby nerozširovala antidumpingové clá na Kazachstan, keďže spoločnosti sa nemohli zapojiť do obchádzania opatrení.

(11) Komisia pripomenula, že žiadosti o oslobodenie (posúdené v bode 4) sa posudzovali s prihliadnutím na článok 13 základného nariadenia a že osvedčenia o pôvode neboli jediným kritériom posúdenia.

(12) Po poskytnutí informácií sa spoločnosti Favorit aj Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (ďalej len „SFK“) domnievali, že začatie prešetrovania bolo v rozpore s článkom 5.2 antidumpingovej dohody WTO (ďalej len „antidumpingová dohoda“), pretože podnet neobsahoval dôkazy o dumpingu, o ujme a o príčinnej súvislosti medzi dumpingovým dovozom a údajnou ujmou, a že Komisia si nesplnila povinnosť preskúmať presnosť a primeranosť dôkazov uvedených v žiadosti s cieľom určiť, či existujú dostatočné dôkazy na odôvodnenie začatia prešetrovania.

([4]) Do 31. decembra 2021 bol uplatniteľný kód TARIC 4412330010. Od 1. januára 2022 bol nahradený kódom TARIC 4412331010. Od 1. septembra 2022 bol nahradený číselným znakom KN 4412 33 10.

([5]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2023/1649 z 21. augusta 2023, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených vykonávacím nariadením (EÚ) 2021/1930 na dovoz brezovej preglejky s pôvodom v Rusku prostredníctvom dovozu brezovej preglejky odosielanej z Turecka a Kazachstanu, bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Turecku a Kazachstane, a ktorým sa zavádza registrácia dovozu brezovej preglejky odosielanej z Turecka a Kazachstanu (Ú. v. EÚ L 207, 22.8.2023, s. 77).

(13) Komisia nesúhlasila. Komisia na úvod poznamenáva, že antidumpingová dohoda neobsahuje žiadne ustanovenie o obchádzaní. Navyše, ako potvrdil Súdny dvor vo veci Kolachi Raj, keďže článkom 13 základného nariadenia sa nevykonávajú ustanovenia antidumpingovej dohody, znenie článku 13 nemožno vykladať so zreteľom na ustanovenia základného nariadenia, ktorými sa vykonávajú ustanovenia uvedenej dohody ([6]). V článku 13 ods. 3 základného nariadenia sa stanovuje, že prešetrovanie obchádzania možno začať na základe dostatočných dôkazov týkajúcich sa faktorov uvedených v článku 13 ods. 1 Komisia usúdila, že žiadosť obsahovala dostatočné dôkazy o faktoroch uvedených v článku 13 ods. 1 Žiadosť konkrétne obsahovala dostatočné dôkazy o zmene v štruktúre obchodu medzi Ruskom, Kazachstanom a Tureckom, ktorá vychádzala z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktoré neexistovala dostatočne náležitá príčina ani iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla. Žiadosť okrem toho obsahovala dostatočné dôkazy o existencii dumpingu vo vzťahu k normálnym hodnotám, ktoré boli predtým stanovené pre podobný výrobok. Komisia napokon poznamenala, že v článku 13 základného nariadenia sa nepredpokladá analýza ujmy alebo príčinnej súvislosti. Ustanoveniami sa všeobecnejšie vyžaduje, aby sa preukázala ujma alebo to, že nápravné účinky cla sú oslabené z hľadiska cien a/alebo množstiev podobného výrobku. V tomto ohľade žiadosť obsahovala dostatočné dôkazy. Skutočnosť, že dovoz spôsobil ujmu výrobnému odvetviu Únie a že medzi týmto dovozom a ujmou existovala príčinná súvislosť, bola stanovená už v pôvodnom nariadení. Komisia preto dospela k záveru, že žiadosť obsahovala dostatočné dôkazy, a teda zistila, že začatie prešetrovania bolo odôvodnené.

1.6. **Obdobie prešetrovania a vykazované obdobie**

(14) Obdobie prešetrovania sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2019 do 30. júna 2023 (ďalej len „obdobie prešetrovania“ alebo „OP“). Údaje za obdobie prešetrovania sa okrem iného zhromažďovali na účely prešetrenia údajnej zmeny v štruktúre obchodu po uložení opatrení na dotknutý výrobok a existencie praktiky, postupu alebo činnosti, pre ktoré neexistovala iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla. Podrobnejšie údaje boli zhromaždené za obdobie od 1. júla 2022 do 30. júna 2023 (ďalej len „vykazované obdobie“ alebo „VO“) s cieľom preskúmať, či dovoz oslaboval nápravný účinok platných opatrení z hľadiska cien a/alebo množstiev a existencie dumpingu.

1.7. **Prešetrovanie**

(15) Komisia oficiálne oznámila začatie prešetrovania orgánom Ruska, Kazachstanu a Turecka, známym vyvážajúcim výrobcom v týchto krajinách, výrobnému odvetviu Únie a predsedovi Asociačnej rady EÚ – Turecko.

(16) Okrem toho požiadala zastúpenie Kazašskej republiky pri Európskej únii a stálu delegáciu Turecka pri Európskej únii o poskytnutie názvov a adries vyvážajúcich výrobcov a/alebo zastupujúcich združení, ktorí by mohli mať záujem zúčastniť sa na prešetrovaní popri tureckých a kazašských vyvážajúcich výrobcoch, ktorých žiadateľ uviedol v žiadosti. Kazašské orgány poskytli zoznam výrobcov brezovej preglejky, ktorých Komisia kontaktovala.

(17) Na webovom sídle GR pre obchod boli sprístupnené formuláre žiadostí o oslobodenie pre výrobcov/vývozcov v Kazachstane a Turecku a pre dovozcov v Únii.

(18) Formuláre žiadosti o oslobodenie podalo týchto päť spoločností z Kazachstanu:

— Favorit LLP

— QazFanCom LLP

— Semipalatinsk Wood Processing LLP

([6]) Pozri rozsudok z 12. septembra 2019, Komisia/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, EU:C:2019:717, bod 45.

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (ďalej len „SFK“)

— VFP LLP

(19) Formuláre žiadosti o oslobodenie poslali tieto štyri spoločnosti z Turecka:

— Intur Construction Tourism and Forest

— Murat Şahin Orman Ürünleri

— Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.

— Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS

(20) Okrem toho zodpovedané dotazníky predložili títo neprepojení dovozcovia:

— Aschiero Wood Import SPA

— FOREST TRAFIC

— CASTELLANA LEGNAMI SNC

— IMOLALEGNO spa

— Orlimex CZ s. r. o.

(21) Zainteresované strany dostali možnosť písomne vyjadriť svoje stanoviská a požiadať o vypočutie v lehote stanovenej v nariadení o začatí prešetrovania. Všetky strany boli informované o tom, že nepredloženie všetkých relevantných informácií alebo predloženie neúplných, nepravdivých či zavádzajúcich informácií by mohlo viesť k uplatneniu článku 18 základného nariadenia a zisteniam založeným na dostupných skutočnostiach. Na žiadosť spoločností sa vypočutie spoločnosti Favorit a spoločnosti SFK útvarmi Komisie uskutočnilo 8. februára 2024 a vypočutie úradníkom pre vypočutie následne 14. februára 2024. Úradník pre vypočutie dospel k záveru, že otázky vznesené týmito dvomi spoločnosťami sa netýkali procesných práv, ako sú vymedzené v mandáte úradníka pre vypočutie v obchodných konaniach, ale týkali sa prejednávanej veci v tomto prípade, a preto nebolo vydané žiadne osobitné odporúčanie.

2. VÝSLEDKY PREŠETROVANIA

2.1. Úroveň spolupráce

(22) Ako sa uvádza v odôvodneniach 18 a 19, päť spoločností so sídlom v Kazachstane a štyri spoločnosti so sídlom v Turecku predložili formuláre žiadosti o oslobodenie a požiadali o oslobodenie od cla v prípade rozšírenia opatrení na Kazachstan a Turecko.

(23) Dve spoločnosti v Kazachstane (QazFanCom a VFP LPP) a tri spoločnosti v Turecku (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. a Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) však predložili formuláre žiadosti o výnimku s veľkými nedostatkami. Z uvedeného dôvodu Komisia listom z 13. októbra 2023 adresovaným spoločnosti VFP LLP a trom tureckým spoločnostiam, a listom zo 17. novembra 2023 adresovaným spoločnosti QazFanCom informovala uvedené spoločnosti o svojom úmysle uplatniť dostupné skutočnosti v súlade s článkom 18 ods. 1 základného nariadenia, keďže tieto spoločnosti v stanovenej lehote neposkytli informácie, ktoré Komisia potrebovala na to, aby mohla určiť, či sa zapojili alebo nezapojili do praktík obchádzania (ďalej len „list podľa článku 18“). Spoločnosti dostali príležitosť vyjadriť sa. Spoločnosť QazFanCom zaslala pripomienky. Žiadna ďalšia spoločnosť nezaslala pripomienky.

(24) Spoločnosť QazFanCom v odpovedi na list podľa článku 18 uviedla, že na rozdiel od tvrdenia uvedeného v liste podľa článku 18 spolupracovala pri prešetrovaní, keďže informácie, ktoré poslala, si vyžiadali veľa práce. Takisto sa domnievala, že poskytnutie a preklad týchto informácií do angličtiny boli časovo náročné a že predĺženie lehôt na poskytnutie odpovede bolo príliš krátke vzhľadom na to, že konanie trvalo deväť mesiacov. Takisto sa domnievala, že v základnom nariadení nebola stanovená maximálna lehota na predĺženie lehôt.

(25) Spoločnosť QazFanCom ďalej uviedla, že podľa nej boli všetky informácie, o ktoré Komisia požiadala, citlivé, a preto ich poskytnutie nebolo možné. Zároveň tvrdila, že Komisii unikli dôverné informácie a že porušila článok 19 základného nariadenia, keďže obchodní partneri spoločnosti vedeli o tom, že žiadosť o oslobodenie predložená spoločnosťou QazFanCom bude zamietnutá, a to ešte pred doručením listu Komisie podľa článku 18 spoločnosti QazFanCom.

(26) Komisia pripomenula, že lehota 37 dní na podanie formulára žiadosti o oslobodenie bola stanovená v článku 3 ods. 2 nariadenia o začatí prešetrovania a bola v súlade so všeobecnou lehotou najmenej 30 dní uvedenou v článku 6 ods. 2 základného nariadenia. Lehoty je možné predĺžiť s náležitým prihliadnutím na lehoty prešetrovania pod podmienkou, že príslušná strana preukáže náležitú príčinu takéhoto predĺženia spočívajúcu v jej osobitnej situácii. V tomto prípade Komisia povolila predĺženie o sedem dní, teda o maximálny počet dní, ktoré mohla poskytnúť vzhľadom na lehoty prešetrovania. Komisia preto zamietla tvrdenie, že v tomto prípade bolo možné poskytnúť viac času na podanie formulára žiadosti o oslobodenie.

(27) Komisia sa ďalej domnievala, že spoločnosti QazFanCom boli spolu s formulárom žiadosti o oslobodenie poskytnuté podrobné pokyny, ako postupovať pri podaní verzie formulára, ktorá nemá dôverný charakter. V zaslaných informáciách bolo podrobne opísané, ako je možné predložiť údaje, aby sa zabezpečilo zachovanie ich dôvernosti, ale aj zachovanie práva na obhajobu ostatných zainteresovaných strán. Komisia preto zamietla tvrdenie, že nebolo možné poskytnúť žiadne informácie z dôvodu ich dôvernej povahy.

(28) Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie o údajnom porušení dôvernosti, spoločnosť QazFanCom ho nepodložila dôkazmi; nepoukázala na žiadne informácie uvedené v spise sprístupnenom stranám, ktoré by obsahovali informácie o stave jej žiadosti o oslobodenie pred zaslaním listu podľa článku 18, Komisia preto zamietla toto tvrdenie.

(29) Komisia na základe uvedených skutočností dospela k záveru, že dve spoločnosti z Kazachstanu (QazFanCom a VFP LPP) a tri spoločnosti z Turecka (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. a Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) nespolupracovali v zmysle článku 18 základného nariadenia, a teda ani nepreukázali, že sa nezapájajú do činností obchádzania. Z tohto dôvodu boli ich žiadosti o oslobodenie zamietnuté.

(30) Po poskytnutí informácií spoločnosť QazFanCom tvrdila, že Komisia zaujala nevhodný a nekonštruktívny prístup, pokiaľ ide o spoluprácu so spoločnosťou QazFanCom, a z čisto procesných dôvodov odmietla posúdiť predložené dokumenty. Spoločnosť QazFanCom požiadala Komisiu, aby posúdila dokumenty predložené v decembri 2023, pretože podľa nej mala na to dostatok času, keďže lehota na prijatie konečného rozhodnutia bola až v máji 2024. Okrem toho spoločnosť QazFanCom požiadala o vypočutie útvarmi Komisie, ako aj o vypočutie úradníkom pre vypočutie. Žiadosť o vypočutie útvarmi Komisie, hoci bola podaná mimo lehoty uvedenej v informačnom dokumente, bola prijatá. Vypočutie úradníkom pre vypočutie sa uskutočnilo 2. apríla 2024 a 3. apríla 2024, počas ktorého úradník pre vypočutie dospel k záveru, že otázky vznesené zainteresovanou stranou sa netýkali procesných práv, ako sú vymedzené v mandáte úradníka pre vypočutie v obchodných konaniach, ale týkali sa objasnení týkajúcich sa uplatňovania článku 18 ods. 1, a neodporučil žiadne konkrétne nadväzujúce opatrenia.

(31) Ako je vysvetlené v odôvodnení 26, Komisia niekoľkokrát predĺžila spoločnosti QazFanCom lehotu na predloženie všetkých požadovaných informácií v súlade s článkom 3 ods. 2 nariadenia o začatí prešetrovania a s článkom 6 ods. 2 základného nariadenia, ako je podrobne uvedené v liste podľa článku 18 zo 17. novembra 2024. Akékoľvek informácie poskytnuté po týchto lehotách už Komisia nemohla zohľadniť vzhľadom na lehoty prešetrovania a skutočnosť, že spoločnosť QazFanCom nepredložila v stanovených lehotách informácie potrebné na to, aby Komisia mohla určiť, či sa spoločnosť zapojila do praktík obchádzania.

(32) Komisia uskutočnila 20. marca 2024 vypočutie zástupcov spoločnosti QazFanCom, počas ktorého spoločnosť QazFanCom ďalej rozviedla svoje pripomienky k poskytnutiu informácií. Spoločnosť QazFanCom však nepredložila žiadne nové podložené tvrdenie, a najmä zopakovala, že spolupracovala podľa svojich najlepších možností. Komisia preto potvrdila svoj záver uvedený v odôvodnení 29.

(33) Po poskytnutí informácií spoločnosť Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS tvrdila, že v októbri 2023 poskytla množstvo informácií a že informácie, ktoré neposkytla, boli informácie, ktoré vedenie považovalo za dôverné.

(34) Ako je vysvetlené v odôvodnení 27, Komisia usúdila, že podrobné pokyny o tom, ako poskytnúť verziu formulára žiadosti o oslobodenie, ktorá nemá dôverný charakter, boli poskytnuté všetkým známym vyvážajúcim výrobcom brezovej preglejky so sídlom v Kazachstane a v Turecku. Komisia preto zamietla tvrdenie, že nebolo možné poskytnúť žiadne informácie z dôvodu ich dôvernej povahy.

(35) Komisia uskutočnila overovania na mieste v priestoroch týchto spoločností:

— Favorit LLP (Kazachstan),

— Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kazachstan),

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kazachstan),

— Intur Construction Tourism and Forest (Turecko).

(36) Komisia takisto analyzovala informácie v odpovediach na dotazníky spolupracujúcich dovozcov s cieľom porovnať ich krížovou kontrolou s informáciami získanými v rámci overovania.

(37) Po overovaniach na mieste sa Komisia rozhodla, že v prípade zistení týkajúcich sa žiadostí o oslobodenie kazašských spoločností Favorit LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP a Severnyi Fanernyi Kombinat LLP bude vychádzať z najlepších dostupných skutočností, o čom spoločnosti informovala 22. januára 2024, 26. januára 2024 a 22. januára 2024 (v uvedenom poradí), a to na základe článku 18 základného nariadenia. Podrobnú analýzu, ako aj posúdenie tureckej spoločnosti Intur Construction Tourism and Forest, možno nájsť v bode 4.

(38) Vzhľadom na uvedené skutočnosti ([7]) Komisia usúdila, že spolupráca bola v prípade oboch krajín bola a že zistenia pre obe krajiny je nutné založiť na štatistikách.

2.2. **Všeobecné úvahy**

(39) Komisia v súlade s článkom 13 ods. 1 základného nariadenia musí analyzovať, či sú splnené tieto podmienky:

— či došlo k zmene v štruktúre obchodu medzi Ruskom, Kazachstanom, Tureckom a Úniou,

— či táto zmena vychádzala z praxe, postupu alebo činnosti, pre ktoré neexistovala iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia platných antidumpingových opatrení,

— či existujú dôkazy o ujme alebo o oslabovaní nápravných účinkov platných antidumpingových opatrení z hľadiska cien a/alebo množstiev prešetrovaného výrobku a

— či existuje dôkaz o existencii dumpingu vo vzťahu k normálnym hodnotám, ktoré boli predtým stanovené pre dotknutý výrobok.

(40) Komisia prešetrovala okrem praktík obchádzania pozostávajúceho z prekládky preglejky cez Kazachstan a Turecko aj to, či dochádzalo k obchádzaniu antidumpingových opatrení prostredníctvom praktík zahŕňajúcich montážne/kompletizačné činnosti. Domnievala sa, že také praktiky, ako je výroba brezovej preglejky z ruských vstupov (brezová guľatina a dyha), predstavovali montážne alebo kompletizačné činnosti v zmysle článku 13 ods. 2 Komisia preto konkrétne analyzovala kritériá stanovené v článku 13 ods. 2, a to:

([7]) Vo vykazovanom období spoločnosť Intur Construction Tourism and Forest (jediná spolupracujúca spoločnosť) vyviezla do Únie [2 000 – 3 000] m^3, čo predstavovalo [5 – 10] % celkového dovozu z Turecka.

— či sa montážna/kompletizačná činnosť začala alebo podstatne vzrástla od začatia antidumpingového prešetrovania alebo tesne pred jeho začatím a či dotknuté diely pochádzajú z krajiny, na ktorú sa vzťahujú opatrenia,

— či tieto diely tvoria 60 % alebo viac z celkovej hodnoty dielov zmontovaného výrobku a či hodnota pridaná privezeným dielom počas montážnej alebo kompletizačnej činnosti bola vyššia než 25 % priamych výrobných nákladov.

2.3. **Zmena v štruktúre obchodu**

2.3.1. *Zmena v štruktúre obchodu medzi Úniou, Ruskom a Tureckom*

(41) V tabuľke 1 je uvedený vývoj dovozu brezovej preglejky do Únie v období prešetrovania:

Tabuľka 1

Dovoz brezovej preglejky z Ruska, Kazachstanu a Turecka do Únie (m³)

	2019	2020	2021	2022	VO
Rusko	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Index (základ = 2019)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Podiel na trhu	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kazachstan	0	0	0	29 225	97 068
Index (základ = 2022)				*100*	*332*
Podiel na trhu	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Turecko	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Index (základ = 2019)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Podiel na trhu	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Zdroj: Comext, odhady navrhovateľa týkajúce sa predaja EÚ

(42) Z tabuľky 1 vyplýva, že v roku 2022, po uložení antidumpingových ciel na dovoz brezovej preglejky z Ruska v novembri 2021, sa dovoz z Ruska do Únie znížil takmer o 40 % oproti roku 2019, teda v období pred začiatkom pôvodného prešetrovania. Vo vykazovanom období sa dovoz ďalej znížil o 94 % v porovnaní s rokom 2019.

(43) V rokoch 2019, 2020 a 2021 sa brezová preglejka z Kazachstanu do Únie vôbec nedovážala. Dovoz do Únie sa začal až v apríli 2022, po uložení antidumpingových ciel na Rusko v novembri 2021. Vo vykazovanom období sa dovoz viac než strojnásobil oproti roku 2022 a dosiahol takmer 97 000 m³.

(44) V roku 2019 bol dovoz z Turecka len 4 000 m³. V rokoch 2019 – 2021 objem dovozu klesol o viac než 60 %. V roku 2022, po uložení antidumpingových ciel na Rusko v novembri 2021, sa dovoz zvýšil takmer štyrikrát v porovnaní s rokom 2019 a vo vykazovanom období viac než osemkrát.

2.3.2. *Zmena v štruktúre obchodu medzi Ruskom a Kazachstanom*

(45) V tabuľke 2 je uvedený vývoj dovozu brezovej preglejky, guľatiny a dyhy z Ruska do Kazachstanu v období prešetrovania (m³):

Tabuľka 2

	2019	2020	2021	2022	VO
Brezová preglejka	0	0	0	171 277	275 899
Index				*100*	*161*

Guľatina	0	0	0	11 120	27 202
Index				*100*	*245*
Dyhy	0	0	0	4 480	16 686
Index				*100*	*372*

Zdroj: databáza Global Trade Atlas.

(46) Z tabuľky 2 vyplýva, že dovoz brezovej preglejky, guľatiny a dyhy z Ruska do Kazachstanu (hlavné vstupné materiály na výrobu brezovej preglejky) sa začal až v roku 2022.

(47) Vo vykazovanom období sa dovoz brezovej preglejky zvýšil o viac než 60 %. V období medzi rokom 2022 a vykazovaným obdobím sa podstatne zvýšil aj dovoz guľatiny a dyhy, pri dyhách takmer štyrikrát.

2.3.3. *Zmena v štruktúre obchodu medzi Ruskom a Tureckom*

(48) V tabuľke 3 je zobrazený vývoj dovozu brezovej preglejky, guľatiny a dyhy z Ruska do Turecka v období prešetrovania (m^3):

Tabuľka 3

	2019	2020	2021	2022	VO
Brezová preglejka	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Index	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Guľatina			1 752	2 012	
Index			*100*	*115*	
Dyha	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Index	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Zdroj: databáza Global Trade Atlas.

(49) Z tabuľky 3 vyplýva, že dovoz brezovej preglejky z Ruska do Turecka sa začal už v roku 2019, ale len v pomerne malom množstve. V rokoch 2021 až 2022 sa strojnásobil. K najvýznamnejšiemu zvýšeniu došlo v období medzi rokom 2022 a vykazovaným obdobím, keď sa dovoz zdvojnásobil a dosiahol viac než 120 000 m^3. Pokiaľ ide o objem, v porovnaní s rokom 2021 (obdobie pred uložením opatrení) sa dovoz preglejky zvýšil šesťkrát.

(50) V porovnaní s rokom 2019 sa zároveň zvýšil aj dovoz guľatiny a dyhy. Pokiaľ ide o guľatinu, v období medzi rokom 2021 a vykazovaným obdobím nedošlo k žiadnemu zvýšeniu, zatiaľ čo dovoz dyhy sa v období medzi rokom 2019 a vykazovaným obdobím viac než zdesaťnásobil. Vo vykazovanom období sa dovoz dyhy zvýšil 2,5-krát v porovnaní s rokom 2021.

2.3.4. *Záver*

(51) Uvedený vývoj dovozu z Ruska, Kazachstanu a Turecka jasne ukazuje zmenu v štruktúre obchodu po uložení opatrení na dovoz brezovej preglejky. Zatiaľ čo dovoz z Ruska takmer ustal, dovoz z Kazachstanu aj z Turecka sa značne zvýšil. Zároveň sa podstatne zvýšili obchodné toky brezovej preglejky, guľatiny a dyhy medzi Ruskom a Kazachstanom a Ruskom a Tureckom.

(52) Komisia teda dospela k záveru, že pokles ruského dovozu a súbežné zvýšenie dovozu z Kazachstanu a Turecka predstavujú zmenu v štruktúre obchodu medzi uvedenými krajinami v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.

2.4. **Charakter praktík obchádzania**

(53) V článku 13 ods. 1 základného nariadenia sa vyžaduje, aby zmena v štruktúre obchodu vychádzala z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktoré neexistuje iná dostatočne náležitá príčina ani iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla. Praktika, pracovný proces okrem iného zahŕňajú odosielanie výrobku podliehajúceho existujúcim opatreniam cez tretie krajiny a montáž dielov/kompletizačnú činnosť v tretej krajine v súlade s článkom 13 ods. 2 základného nariadenia.

(54) Ako sa konštatuje v bode 2.1.4, vzhľadom na nedostatočnú spoluprácu bolo nutné založiť zistenia týkajúce sa existencie a charakteru praktík obchádzania na dostupných skutočnostiach podľa článku 18 základného nariadenia.

(55) Z dôkazov uvedených v žiadosti a potvrdených Komisiou v priebehu prešetrovania vyplýva, že brezová preglejka vyrobená v Rusku sa vyvážala do Turecka alebo Kazachstanu. Sprostredkovateľská strana v Turecku alebo Kazachstane spätne vyvážala brezovú preglejku do Únie buď ako samostatnú dávku, alebo zmiešanú s miestne vyrobenou preglejkou z brezy alebo iného druhu dreva. Okrem toho niektoré spoločnosti v Kazachstane aj Turecku obchádzali antidumpingové opatrenia uložené na brezovú preglejku z Ruska tak, že vyrábali brezovú preglejku zo vstupov z Ruska, čo sa v zmysle podmienok článku 13 ods. 2 základného nariadenia považovalo za montážnu/kompletizačnú činnosť (pozri bod 2.7 nižšie) ([8]).

(56) Ďalej objem dovozu do Únie z Turecka aj Kazachstanu vo vykazovanom období prekročil výrobu v oboch krajinách, ktorá vo vykazovanom období podľa odhadov dosiahla približne 17 000 až 20 000 m^3 v Turecku a približne 69 000 m^3 v Kazachstane ([9]). Tento dovoz teda nemohol celý pozostávať z brezovej preglejky kazašského alebo tureckého pôvodu ([10]).

(57) Praktiky prekládky ruskej preglejky vo vykazovanom období cez Turecko a Kazachstan boli ďalej dokázané viacerými e-mailami a cenovými ponukami dovozcov a obchodníkov ([11]). Informáciami, ktoré poskytli spolupracujúci dovozcovia, sa takisto preukázalo, že preglejka z Ruska sa predávala na trhu Únie a že predaj sa uskutočnil prostredníctvom reťazca viacerých obchodníkov ([12]).

(58) Praktiky obchádzania v Kazachstane uľahčovala geografická blízkosť k Rusku, ako aj skutočnosť, že spoločnosti mali väzby na ruských výrobcov brezovej preglejky alebo vstupných materiálov. Okrem toho, podľa dvoch vyvážajúcich výrobcov sa s kazašskými osvedčeniami o pôvode obchodovalo a zneužívali sa pre preglejku ruského pôvodu.

2.5. **Nedostatočná náležitá príčina alebo ekonomické opodstatnenie**

(59) Okrem zvýšených dopravných nákladov spojených s prekládkou brezovej preglejky cez Kazachstan a Turecko podliehal dovoz brezovej preglejky z Ruska do Turecka vo vykazovanom období zmluvnému clu vo výške 7 % a od roku 2018 dodatočnej 20 % colnej sadzbe. Prekládka preglejky cez tieto dve krajiny si preto vyžadovala dodatočné náklady a zistilo sa, že zmena v štruktúre obchodu a v postupoch nemá žiadne ekonomické opodstatnenie.

([8]) Body 38 – 45 a 71 – 77 žiadosti.

([9]) Odhady výroby v Turecku vychádzali z odhadovanej výrobnej kapacite (bod 32 žiadosti). Výroba teda bola pravdepodobne nižšia. Údaje týkajúce sa výroby v Kazachstane boli založené na odpovediach kazašských výrobcov v dotazníku a informácií v žiadosti (bod 67).

([10]) Podľa informácií uvedených v žiadosti v Turecku neexistuje široká produkcia druhov brezy, ktoré sa používajú na výrobu brezovej preglejky a brezový ekosystém v Turecku nie je vysoko produktívny.

([11]) Prílohy 16 až 24 k žiadosti.

([12]) Sprístupnené dotazníky vyplnené dovozcami.

(60) Spoločnosť Favorit, ako aj spoločnosť SFK sa domnievali, že Komisia nepreukázala, že obchádzanie vyplýva z praxe, procesu alebo práce, pre ktoré neexistuje iná dostatočná náležitá príčina alebo ekonomické opodstatnenie, ako je uloženie cla, a tvrdila, že dovoz z Kazachstanu začal prichádzať do Únie až po uložení sankcií na ruskú preglejku, čo je jedinou príčinou alebo ekonomickým opodstatnením zvýšenia dovozu ([13]).

(61) Komisia sa domnievala, že sankcie boli uložené skôr ako osem mesiacov po uložení antidumpingových ciel a že zmenu v štruktúre obchodu bolo možné pozorovať už pred uložením sankcií. Dovoz z Kazachstanu (a Turecka) sa začal pred uložením sankcií. Okrem toho sa v rámci prešetrovania zistilo, že spoločnosť SFK založila prepojeného dovozcu do Únie v apríli 2022, bezprostredne po uložení antidumpingových ciel a pred nadobudnutím účinnosti sankcií (10. júla 2022).

(62) Komisia teda dospela k záveru, že neexistovala žiadna iná náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie odosielania brezovej preglejky cez Kazachstan a Turecko, ako bolo obchádzanie ciel.

2.6. **Začiatok alebo podstatný vzrast praktík vymedzených v článku 13 ods. 2**

(63) V článku 13 ods. 2 základného nariadenia sa požaduje, aby sa montážna/kompletizačná činnosť začala alebo podstatne vzrástla od začatia antidumpingového prešetrovania alebo tesne pred jeho začatím, pričom dotknuté diely pochádzajú z krajiny, na ktorú sa vzťahujú antidumpingové opatrenia.

(64) Vzhľadom na nedostatočnú spoluprácu v obidvoch krajinách Komisia založila svoje zistenia týkajúce sa začatia alebo podstatného vzrastu praktík identifikovaných ako montážne alebo kompletizačné činnosti na najlepších dostupných skutočnostiach v zmysle článku 18 základného nariadenia.

(65) Štatistické údaje zhrnuté v bode 2.3 jasne ukázali, že montážne a kompletizačné činnosti a následný dovoz do Únie sa začali po uložení antidumpingových ciel v novembri 2021. Komisia preto dospela k záveru, že montážna činnosť sa začala po uložení antidumpingových ciel.

2.7. **Hodnota dielov a pridaná hodnota**

(66) V článku 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia sa uvádza, že pokiaľ ide o montážne činnosti, ďalšou podmienkou na stanovenie obchádzania je, aby diely (v tomto prípade z Kazachstanu a Turecka) tvorili 60 % alebo viac z celkovej hodnoty zmontovaného výrobku a aby hodnota, ktorá je pridaná privezeným dielom počas montážnej alebo kompletizačnej činnosti, bola nižšia ako 25 % priamych výrobných nákladov.

(67) Niektorí kazašskí a turecký výrobcovia nakúpili vo vykazovanom období hlavné vstupné materiály z Ruska (brezovú guľatinu alebo brezovú dyhu vyrobenú z guľatiny, ako aj živicu). Keďže guľatina, dyha a živica tvoria 100 % vstupného materiálu, hodnota vstupného materiálu (privezených dielov) prekročila prah 60 %.

(68) To sa potvrdilo zisteniami o spolupracujúcom tureckom výrobcovi, ktorý vyrába brezovú preglejku z ruskej dyhy (podrobnosti pozri v bode 4). Zo zistení týkajúcich sa tejto spoločnosti ďalej vyplynulo, že pridaná hodnota bola nižšia ako prah 25 % stanovený článkom 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia. Dospelo sa preto k záveru, že druhé kritérium stanovené v článku 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia bolo takisto splnené.

(69) Spoločnosť SFK tvrdila, že toto prešetrovanie sa začalo iba na základe údajne dostatočných dôkazov týkajúcich sa prekládky preglejky ruského pôvodu, ale v spise nebol žiadny dôkaz týkajúci sa zmeny v štruktúre obchodu, ktorý by vyplýval z montážnej alebo kompletizačnej činnosti. Spoločnosť SFK sa domnievala, že Komisia nemala inú možnosť, než sa spoľahnúť na jej údaje ako na dostupné skutočnosti, a podľa jej názoru tieto údaje preukázali, že pridaná hodnota bola podstatne vyššia ako 25 % celkových výrobných nákladov.

([13]) Zákaz dovozu výrobkov uvedených v 44. kapitole (vrátane brezovej preglejky) z Ruska nadobudol účinnosť 10. júla 2022 (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj).

(70) Komisia sa domnievala, že ako sa uvádza v nariadení o začatí prešetrovania (bod D), mohla prešetrovať aj iné praktiky obchádzania, pokiaľ by boli v priebehu prešetrovania zistené. V tejto veci, a ako je uvedené v bode 2.2, Komisia takisto prešetrila montážne/kompletizačné činnosti a dospela k záveru, že opatrenia uložené na dovoz z Ruska sa okrem iného obchádzali montážnymi alebo kompletizačnými činnosťami vykonávanými v Kazachstane aj v Turecku.

2.8. **Oslabovanie nápravných účinkov antidumpingového cla**

(71) Komisia v súlade s článkom 13 ods. 1 základného nariadenia preskúmala, či dovoz prešetrovaného výrobku oslaboval nápravné účinky v súčasnosti platných opatrení z hľadiska množstiev aj cien.

(72) Pokiaľ ide o množstvá, trhový podiel dovozu z Kazachstanu predstavoval približne 7,9 % spotreby v Únii vo vykazovanom období, zatiaľ čo v pôvodnom období prešetrovania k žiadnemu dovozu nedochádzalo ([14]). Pokiaľ ide o Turecko, trhový podiel sa zvýšil z 0,2 % v pôvodnom období prešetrovania na 2,8 % vo vykazovanom období. Podľa názoru Komisie bol objem dovozu významný.

(73) Pokiaľ ide o ceny, Komisia porovnala priemernú cenu nespôsobujúcu ujmu stanovenú v pôvodnom prešetrovaní, upravenú o nárast nákladov medzi pôvodným obdobím prešetrovania a vykazovaným obdobím, s váženým priemerom vývozných cien CIF stanoveným na základe informácií poskytnutých v štatistikách Eurostatu, riadne upravených tak, aby zahŕňali zmluvné clá (7 % v prípade Kazachstanu a žiadne v prípade Turecka) a náklady po prepustení odhadované na 5 % ([15]). Týmto porovnaním cien sa ukázalo, že dochádzalo k predaju pod cieľovú cenu, a to o 66,4 % v prípade Kazachstanu a 18,9 % v prípade Turecka.

(74) Komisia takisto porovnala stanovené ceny dovozu s cenami výrobného odvetvia Únie. Týmto porovnaním cien sa preukázalo cenové podhodnotenie vo výške 36,7 % v prípade Kazachstanu a 14,6 % v prípade Turecka ([16]).

(75) Komisia dospela k záveru, že vo vykazovanom období boli existujúce opatrenia oslabené z hľadiska množstiev a cien dovozom z Kazachstanu a Turecka.

(76) Spoločnosti Favorit aj SFK tvrdili, že Komisia v rozpore s článkom 3.1 až 3.5 antidumpingovej dohody nestanovila značnú ujmu alebo hrozbu značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie.

(77) Komisia usúdila, že článkom 13 ods. 1 základného nariadenia sa vyžaduje analýza toho, či dovoz narúša nápravné účinky cla, a nie opätovné stanovenie ujmy. Ako sa uvádza v odôvodnení 13, skutočnosť, že tento dovoz spôsobil ujmu výrobnému odvetviu Únie a že medzi týmto dovozom a ujmou existovala príčinná súvislosť, bola stanovená už v pôvodnom nariadení. V prešetrovaní obchádzania preto nebola potrebná analýza ujmy, hrozby ujmy a príčinnej súvislosti. Komisia teda toto tvrdenie zamietla.

2.9. **Dôkazy o existencii dumpingu**

(78) V súlade s článkom 13 ods. 1 základného nariadenia Komisia zároveň preskúmala, či existujú dôkazy o existencii dumpingu vo vzťahu k predtým stanoveným normálnym hodnotám pre podobný výrobok.

(79) Na tento účel sa určili vývozné ceny na základe údajov Eurostatu a cien zo závodu a porovnali sa s normálnymi hodnotami stanovenými počas pôvodného prešetrovania, riadne upravenými o infláciu.

(80) Porovnaním normálnych hodnôt, ktoré boli predtým stanovené pre podobný výrobok, a vývozných cien sa preukázal dumping v prípade dovozu z Kazachstanu aj z Turecka.

([14]) Spotreba bola stanovená na základe odhadov celkového predaja v EÚ a dovozu v období prešetrovania.
([15]) Príloha 26 k žiadosti.
([16]) Ceny v Únii sú založené na informáciách v žiadosti (príloha 26).

(81) Po poskytnutí informácií sa spoločnosti Favorit aj SFK odvolávali na prvú vetu sprievodného listu k všeobecnému informačnému dokumentu, v ktorom sa uvádza návrh na „*uloženie konečných antidumpingových opatrení na dovoz brezovej preglejky odosielanej* z Kazachstanu“. Na základe toho tieto spoločnosti tvrdili, že stanovenie dumpingu bolo nezákonné, pretože dumpingové rozpätie sa malo vypočítať porovnaním normálnej hodnoty stanovenej v Kazachstane s vývoznými cenami z Kazachstanu. Tvrdili takisto, že Komisia porovnala normálne hodnoty a vývozné ceny stanovené v rôznych obdobiach. Podľa ich názoru bola úprava normálnej hodnoty o infláciu vykonaná na základe publikácií o cenách brezovej preglejky v tretej krajine, konkrétne v Rusku, a teda neodrážala trhové podmienky v Kazachstane. Obidve spoločnosti takisto tvrdili, že Komisia porovnala normálne hodnoty a vývozné ceny na inej úrovni obchodu. Napokon tvrdili, že Komisia pri svojich výpočtoch dumpingu nezohľadnila kontrolné čísla výrobku (PCN).

(82) Komisia objasnila, že v sprievodnom liste sa skutočne chybne uvádzalo „*uložiť*“ namiesto „*predĺžiť*“. Išlo však len o chybu v písaní. Zo samotného informačného dokumentu bolo zrejmé, že sa týkal zistení, na základe ktorých Komisia zamýšľala rozšíriť antidumpingové clá uložené na dovoz z Ruska na dovoz z Kazachstanu a Turecka, a nie uložiť nové antidumpingové clá. Ako je uvedené v článku 13 ods. 1 základného nariadenia, základnou podmienkou je, že by mali existovať dôkazy o existencii dumpingu vo vzťahu k predtým stanoveným normálnym hodnotám pre podobný výrobok. Na tomto základe bola normálna hodnota založená na normálnej hodnote stanovenej v pôvodnom prešetrovaní týkajúcom sa dovozu z Ruska, riadne upravenej o infláciu, ktorá bola porovnaná s vývoznými cenami z Kazachstanu upravenými na úroveň cien zo závodu. Uskutočnilo sa to na úrovni celej krajiny. Článok 13 základného nariadenia neobsahuje požiadavku, aby sa takéto porovnanie uskutočnilo na úrovni jednotlivých druhov výrobkov. Komisia preto tieto tvrdenia zamietla.

3. **OPATRENIA**

(83) Komisia na základe uvedených zistení dospela k záveru, že dovozom prešetrovaného výrobku odosielaného z Kazachstanu a Turecka sa obchádzajú antidumpingové opatrenia uložené na dovoz preglejky s pôvodom v Rusku.

(84) Platné antidumpingové opatrenia by sa preto mali v súlade s článkom 13 ods. 1 základného nariadenia rozšíriť na dovoz prešetrovaného výrobku.

(85) Podľa článku 13 ods. 1 druhého pododseku základného nariadenia by opatrením, ktoré sa má rozšíriť, malo byť opatrenie stanovené v článku 1 ods. 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2021/1930 pre „všetky ostatné spoločnosti“, ktorým je konečné antidumpingové clo vo výške 15,8 % uplatniteľné na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením.

(86) Podľa článku 13 ods. 3 základného nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že akékoľvek rozšírené opatrenia by sa mali uplatňovať na dovoz, ktorý vstúpil do Únie v rámci registrácie uloženej nariadením o začatí prešetrovania, by sa mali vybrať clá z uvedeného registrovaného dovozu prešetrovaného výrobku.

(87) Obidve spoločnosti – Favorit aj SFK – požadovali, aby sa v každom nariadení, ktorým sa rozširia clá, výslovne uvádzalo, že akékoľvek skutočnosti týkajúce sa obchádzania zistené v rámci tohto prešetrovania by sa nemali chápať ako zistenie obchádzania v zmysle reštriktívnych opatrení EÚ so zreteľom na inváziu Ruska na Ukrajinu ani by ho nemali naznačovať.

(88) Komisia potvrdila, že právnym základom prešetrovania bolo základné nariadenie, najmä jeho článok 13, a že zistenia podrobne uvedené v tomto nariadení súvisia s obchádzaním antidumpingových ciel uložených na dovoz brezovej preglejky z Ruska v novembri 2021.

4. ŽIADOSTI O OSLOBODENIE

(89) Ako sa uvádza v bode 1.7, Komisia posúdila žiadosti o oslobodenie vyvážajúcich výrobcov v Kazachstane a Turecku.

4.1. **Kazachstan**

4.1.1. *Zistenia týkajúce sa spoločnosti Favorit*

(90) Pri overovaní na mieste v priestoroch spoločnosti Favorit a jej prepojených spoločností útvary Komisie zistili, že účtovné záznamy spoločnosti Favorit nie sú spoľahlivé, keďže ich vierohodnosť nebolo možné potvrdiť žiadnym nezávisle auditovaným dokumentom. V dôsledku toho Komisia nemohla spoľahlivo stanoviť rozsah obchodnej činnosti spoločnosti Favorit porovnaním s akýmkoľvek úradným dokladom a takisto chýbali nezávisle auditované finančné výkazy. Účtovné záznamy neumožnili Komisii spoľahlivo stanoviť celkové nákupy vstupných materiálov, celkové nákupy konečného výrobku, celkovú výrobu a celkové objemy predaja. Všetky uvedené informácie sú nutné na posúdenie žiadosti o oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia. Informácie, ktoré nebolo možné overiť, sa týkali väčšej časti nákupov vstupného materiálu a dotknutého výrobku vrátane množstiev a hodnôt nákupov a ďalšieho predaja ruskej brezovej preglejky a dyhy, ako aj informácií týkajúcich sa nákladov a predaja. V dôsledku toho Komisia nemohla stanoviť a potvrdiť úplnosť údajov týkajúcich sa objemu a zdroja brezovej preglejky vyvezenej do Únie, a teda ani potvrdiť, či všetka brezová preglejka, ktorú spoločnosť Favorit nakúpila v Rusku, bola ďalej predaná výlučne na domácom trhu, ako spoločnosť Favorit tvrdila.

(91) Komisia potom analyzovala, či je možné použiť niektoré informácie spoločnosti Favorit na základe článku 18 ods. 3 základného nariadenia. V článku 18 ods. 3 základného nariadenia sa stanovuje, že ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu by sa nemali ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu, a zároveň že sú informácie včas predložené a možno ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností. Podľa ustálenej judikatúry je zo znenia uvedeného ustanovenia zrejmé, že uvedené štyri podmienky sa majú uplatňovať kumulatívne. Ak teda nie je splnená len jedna z nich, ustanovenie sa nemôže uplatniť a daná informácia sa nemôže zohľadniť ([17]).

(92) V tejto veci Komisia usúdila, že informácie predložené spoločnosťou Favorit nemožno v celom rozsahu považovať za overiteľné. Keďže chýbalo spoľahlivé účtovníctvo, nebolo možné spoľahlivo stanoviť objem a zdroj preglejky predanej spoločnosťou Favorit na trhu Únie. Len čiastočné použitie informácií poskytnutých spoločnosťou Favorit teda neumožňovalo dospieť k primerane presnému zisteniu o tom, či spoločnosť Favorit ďalej nepredávala brezovú preglejku, ktorú nakúpila v Rusku, na trhu Únie.

(93) Komisia zvážila aj ďalšie faktory, napríklad neexistenciu oddelených skladov alebo aspoň zreteľne odlíšených priestorov a/alebo označenia konečného výrobku v prípade brezovej preglejky vlastnej výroby a nakúpenej brezovej preglejky, skutočnosť, že brezová preglejka určená pre domáci trh nebola vôbec označená, ako aj neexistenciu overiteľných záznamov o pohybe zásob v skladoch spoločnosti. Spoločnosť nakúpila väčšinu ruskej brezovej preglejky prostredníctvom domácich obchodníkov, a preto nebolo možné spoľahlivo určiť jej objem, keďže tieto nákupy neboli zaznamenané v žiadnom úradnom dokumente. Ďalší predaj sa realizoval prostredníctvom troch obchodníkov, dvoch v Kazachstane a jedného mimo Kazachstanu. Obchodník mimo Kazachstanu, ktorý ďalej predával brezovú preglejku kúpenú od spoločnosti Favorit do Únie, údajne nemal auditované účty, a preto informácie o objemoch a špecifikách ďalej predaných výrobkov nebolo možné overiť na základe žiadneho úradného dokladu. Komisia z dôvodu kombinácie uvedených skutočností usúdila, že všetky informácie poskytnuté spoločnosťou Favorit je nutné zamietnuť.

(94) Na základe toho útvary Komisie informovali spoločnosť Favorit o svojom úmysle uplatniť článok 18 ods. 1 základného nariadenia a svoje zistenia založiť na „dostupných skutočnostiach“ použitých pre danú krajinu ako celok, ktoré sú zhrnuté v bode 2.

([17]) Pozri rozsudok z 19. marca 2015 vo veci City Cycle Industries/Rada, T 413/13, zatiaľ neuverejnené, EU:T:2015:164, bod 120 a citovanú judikatúru.

(95) Spoločnosť Favorit s týmito zisteniami nesúhlasila. Domnievala sa, že nebol žiadny dôvod na uplatnenie článku 18 ods. 1 alebo článku 18 ods. 3 základného nariadenia, keďže plne spolupracovala pri prešetrovaní, poskytla všetky potrebné údaje, ktoré Komisia požadovala, a úspešne preukázala, že neprekladala brezovú preglejku ruského pôvodu do Únie.

(96) Spoločnosť Favorit tvrdila, že bola skutočným výrobcom a že vynaložila veľké úsilie na prípravu odpovede na dotazník, ktorú jej sťažovala skutočnosť, že nemala finančné výkazy a jej účtovný systém vykazoval obmedzenia.

(97) Po poskytnutí informácií spoločnosť Favorit opätovne uviedla, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že čelila ťažkostiam, pretože išlo o malú spoločnosť s obmedzeným počtom zamestnancov, a vzniesla údajne nerealistické požiadavky, napríklad na auditované finančné výkazy do 37 dní od začatia prešetrovania.

(98) Spoločnosť Favorit ďalej poukázala na skutočnosť, že podľa kazašských právnych predpisov nebola povinná viesť finančné výkazy a že Komisia bola informovaná o jej ťažkostiach v súvislosti s účtovníctvom, ale napriek tomu pokračovala v prešetrovaní a uskutočnila overovanie na mieste. Spoločnosť Favorit tvrdila, že Komisia by pri analýze údajov mala uplatňovať objektívnu normu stanovenia spoľahlivosti účtovných informácií, a odkázala na článok 15 antidumpingovej dohody, v ktorej sa stanovuje, že rozvojovým krajinám, ktoré sú členmi WTO, je nutné venovať osobitnú pozornosť, a teda že Komisia nemôže uplatňovať medzinárodné štandardy finančného výkazníctva ani iné celosvetovo platné štandardy. Odvolávala sa na prípad alžírskeho výrobcu, v prípade ktorého Komisia uplatnila tento článok z toho dôvodu, že nemal účtovné záznamy za polovicu obdobia prešetrovania ([18]).

(99) Komisia nespochybnila skutočnosť, že spoločnosť Favorit vyrábala aj svoju vlastnú brezovú preglejku, ale uplatnenie článku 18 bolo založené na kombinácii faktorov, ktoré sú podrobnejšie opísané v odôvodneniach 90 – 93. Účelom overovania na mieste nebolo len preskúmať spoľahlivosť účtovných údajov, ale overiť aj ďalšie informácie, ktoré bolo možné overiť len na mieste, ako je existencia skutočnej výroby, zásoby vstupného materiálu, záznamy, ktoré môžu existovať len v papierovej podobe, fyzické umiestnenie zásob brezovej preglejky a oddelenie brezovej preglejky vlastnej výroby od brezovej preglejky nakúpenej v Rusku. Komisia ďalej zdôraznila, že z uskutočnenia overovania na mieste nevyplývalo, že údaje je nutné akceptovať. Komisia teda nesúhlasila s tvrdením, podľa ktorého zo skutočnosti, že údaje neboli zamietnuté od samotného začiatku, vyplývalo, že ich Komisia musela akceptovať.

(100) Komisia ďalej uviedla, že od spoločností nevyžadovala, aby poskytli finančné výkazy, ak takéto výkazy neexistovali a ak vnútroštátne právne predpisy nevyžadovali ich vypracovanie, ani nevyžadovala, aby informácie, ktoré sa mali poskytnúť, boli v súlade s IFRS alebo inými účtovnými štandardmi v situáciách, keď to nevyžadovali vnútroštátne právne predpisy danej krajiny. Dôvod uplatnenia článku 18 teda nespočíval v nesúlade účtovníctva spoločnosti Favorit s účtovnými štandardmi, ale v tom, že účtovné záznamy vedené spoločnosťou Favorit boli nespoľahlivé a znemožňovali overenie vierohodnosti informácií, ktoré spoločnosť Favorit predložila so svojou žiadosťou o oslobodenie. V dôsledku toho spoločnosť Favorit nemohla preukázať, že sa nezapojila do praktík obchádzania.

(101) Bez toho, aby bola dotknutá zásada, že zákonnosť antidumpingových opatrení by sa mala posudzovať na základe platných právnych predpisov, a nie na základe údajnej administratívnej praxe v minulosti, Komisia ďalej poznamenala, že v prípade alžírskeho výrobcu sa rozhodla *„použiť údaje od spoločnosti, ak sa považovali za dostatočne spoľahlivé a ak podstatne neovplyvnili výsledok“* ([19]). Záver týkajúci sa údajov spoločnosti Favorit bol opačný ako v prípade alžírskeho výrobcu: Komisia nepovažovala údaje spoločnosti Favorit za žiadnu časť obdobia prešetrovania za dostatočne spoľahlivé a ich vierohodnosť mala priamy vplyv na výsledok. Komisia teda konštatovala, že argument spoločnosti Favorit je neodôvodnený.

([18]) Nariadenie Komisie (ES) č. 617/2000 zo 16. marca 2000, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz roztokov močoviny a dusičnanu amónneho s pôvodom v Alžírsku, Bielorusku, Litve, Rusku a na Ukrajine a ktorým sa dočasne prijíma záväzok ponúknutý vyvážajúcim výrobcom v Alžírsku (Ú. v. ES L 75, 24.3.2000, s. 3, odôvodnenie 10).

([19]) Nariadenie Komisie (ES) č. 617/2000, odôvodnenie 10.

(102) Spoločnosť Favorit sa takisto domnievala, že v liste podľa článku 18 nebolo uvedené, čo presne viedlo k uplatneniu článku 18 ods. 1 a článku 18 ods. 3 základného nariadenia. Tvrdila, že poskytla všetky požadované informácie, a preto sa článok 18 ods. 1 neuplatňoval. Domnievala sa takisto, že Komisia nemohla uplatniť článok 18 ods. 3 základného nariadenia len preto, že údaje spoločnosti Favorit neboli vo všetkých ohľadoch ideálne. Napokon, Komisia sa mýlila v tom zmysle, že článok 18 ods. 1 sa uplatňoval preto, lebo neboli splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 3 Spoločnosť Favorit sa domnievala, že článok 18 ods. 1 a článok 18 ods. 3 sa vzťahujú na odlišné situácie a ich uplatňovanie nie je vzájomne podmienené.

(103) Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že úmysel Komisie nezohľadniť jej údaje v úplnom rozsahu je v zjavnom rozpore s bodom 3 prílohy II k antidumpingovej dohode. Odvolávala sa na správu Odvolacieho orgánu vo veci USA – oceľ valcovaná za tepla ([20]), v ktorej sa uviedlo, že podľa bodu 3 prílohy II sú prešetrujúce orgány oprávnené použiť informácie, ak sú splnené tri podmienky, a to že tieto informácie sú overiteľné, vhodne predložené tak, aby ich bolo možné použiť pri prešetrovaní bez zbytočných ťažkostí, a poskytnuté včas. Z toho vyplýva, že ak sú tieto podmienky splnené, prešetrujúce orgány pri rozhodovaní nie sú oprávnené zamietnuť poskytnuté informácie. Spoločnosť Favorit tvrdila, že uvedené podmienky boli v tomto prípade splnené, keďže Komisia overila niekoľko dokumentov, ktoré poukázali na absenciu obchádzania. Keďže Komisia požiadala o zosúladenie informácií s predvahou a spoločnosť Favorit a jej prepojené spoločnosti tak urobili, Komisia bola povinná zohľadniť takéto informácie pred tým, ako využila akékoľvek dostupné skutočnosti. Spoločnosť Favorit zopakovala podobné argumenty po poskytnutí informácií.

(104) Komisia znovu pripomenula, že dôvody uplatnenia článku 18 základného nariadenia boli podrobne uvedené v liste podľa článku 18. Okrem toho informácie získané v rámci overovania na mieste boli uvedené v správe z misie, ktorú mala spoločnosť k dispozícii po overovaní na mieste. Keďže poskytnuté informácie očividne neboli overiteľné, ako je podrobnejšie opísané v odôvodneniach 90 – 93, Komisia dospela k názoru, že neboli splnené podmienky na použitie článku 18 ods. 3 ([21]) a svoje zistenia založila výlučne na článku 18 ods. 1 základného nariadenia, a nie na obidvoch článkoch (článok 18 ods. 1 a článok 18 ods. 3), ako tvrdila spoločnosť Favorit.

(105) Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že dostatočne preukázala, že sa nezapojila do obchádzania, čo si Komisia mohla overiť. Všetky informácie zodpovedali podnikovému systému ERP ([22]), ktorý (podľa názoru spoločnosti Favorit) nebolo možné spätne zmeniť. Spoločnosť sa ďalej domnievala, že Komisia si mohla takisto vizuálne potvrdiť, že tovar naložený pre trh Únie bol ten istý tovar, ktorý videla v skladoch spoločnosti v Uralsku. Spoločnosť Favorit zopakovala podobné argumenty po poskytnutí informácií.

(106) Komisia sa domnievala, že informácie predložené stranami musia byť overiteľné, spoľahlivé, a teda použiteľné, a musia byť predložené tak, aby ich bolo možné porovnať s auditovanými účtovnými knihami a záznamami spoločnosti, ktorá ich predložila, resp. s inými úradnými dokladmi. V prípade spoločnosti Favorit sa však zistilo, že informácie boli neoveriteľné, nespoľahlivé a nepoužiteľné a nebolo možné dokázať ich presnosť. Komisia preto nesúhlasila s tvrdením, že spoločnosť Favorit preukázala, že sa nezapojila do praktík obchádzania, a konkrétne že ďalej nepredávala ruskú brezovú preglejku do Únie.

([20]) Správa Odvolacieho orgánu, USA – Antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých za tepla valcovaných oceľových výrobkov z Japonska, WT/DS184/AB/R, bod 80.

([21]) Komisia skúmala, či *nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k primerane presnému zisteniu, a zároveň že sú informácie včas predložené a možno ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností.* Z toho vyplýva, že ak nie je splnená len jedna z týchto podmienok, uvedené ustanovenie sa nemôže uplatniť a daná informácia sa nemôže zohľadniť (*pozri rozsudok z 19. marca 2015 vo veci City Cycle Industries/Rada, T 413/13, zatiaľ neuverejnené, EU:T:2015:164, bod 120 a citovaná judikatúra*).

([22]) ERP je skratka na označenie systému plánovania podnikových zdrojov a ide o softvér, v ktorom sa zaznamenávajú obchodné činnosti spoločnosti.

(107) Komisia ďalej uviedla, že množstvo ruskej brezovej preglejky, ktoré nakúpila spoločnosť Favorit, bolo značné, predstavovalo [10 – 40] % predaja a blížilo sa k množstvu, ktoré spoločnosť Favorit vyviezla do Únie. Ako je však vysvetlené vyššie, neexistencia spoľahlivých a overiteľných účtov so záznamami o ďalšom predaji neumožnila Komisii potvrdiť ani množstvo, ani určenie ruskej brezovej preglejky. Spoločnosť Favorit ďalej predávala preglejku prostredníctvom obchodníkov v Kazachstane a obchodníka mimo Kazachstanu, o ktorom spoločnosť Favorit tvrdila, že nemusel mať úradne auditované účty. Ako sa vysvetlilo v rámci overovania na mieste, tieto predajné kanály prostredníctvom obchodníkov umožnili spoločnosti Favorit vyvážať do Únie. Podobne nákupy ruských vstupov na výrobu preglejky a predaj brezovej preglejky, keď sa uskutočnili prostredníctvom obchodníkov, nebolo možné overiť na základe žiadneho oficiálneho alebo nezávisle auditovaného dokumentu.

(108) Záznamy v účtoch spoločnosti Favorit preto neboli úplné a nebolo ich možné overiť. Komisia takisto poznamenala, že argument, podľa ktorého systém ERP nebolo možné spätne zmeniť, nebol založený na žiadnom konkrétnom dôkaze, ale išlo skôr o vyhlásenie spoločnosti, ktoré nebolo možné overiť. V každom prípade Komisia nebola schopná overiť, či sa informácie uvedené v systéme ERP týkali všetkých transakcií spoločnosti Favorit.

(109) Ďalej Komisia uviedla, že pri overovaní v sklade v Zubovsku, v priestoroch spoločnosti a v sklade v Uralsku neboli k dispozícii žiadne záznamy ani iné dôkazy, ktoré by umožňovali potvrdiť, že brezová preglejka určená pre Úniu a brezová preglejka určená na domáci trh sa skladovali oddelene. V čase overovania boli na sklade veľmi malé zásoby a len určitá časť z nich bola označená. Ani v Zubovsku, ani v sklade v Uralsku spoločnosť nemohla ukázať záznamy o pohybe skladových zásob, v ktorých by sa sledoval pôvod a určenie brezovej preglejky. Naopak, v Zubovsku sa tvrdilo, že (jediný) zamestnanec pracujúci v sklade vedel o tom, aká brezová preglejka sa bude nakladať, preto neboli potrebné žiadne záznamy ani označenie brezovej preglejky pripravenej na predaj. V Uralsku sa údajne takisto neviedli žiadne záznamy, hoci sklad využívali aj iné spoločnosti. Komisia teda nesúhlasila s tvrdením spoločnosti Favorit, podľa ktorého skutočnosť, že balenia označené ako balenia určené pre Úniu sa podobali tým, ktoré Komisia videla v sklade v Uralsku, dokazovala, že preglejku predanú na trh Únie vyrobila spoločnosť Favorit. Naopak, keďže sa údajne v žiadnom zo skladov neviedla evidencia a neexistoval oddelený priestor na výrobu preglejky spoločnosti Favorit a ruskej preglejky, spoločnosť nemohla preukázať, že to, čo sa vyvážalo do Únie, boli výlučne jej vlastné výrobky.

(110) Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že mala len jeden súbor účtov, ktorý je určený na všetky účely vrátane daňového účtovníctva. Tvrdila, že všetky účely boli zaznamenané v jej účtovnom systéme a vykázané v daňovom účtovníctve. Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že nedostatky v jej účtovníctve súvisiace so spoľahlivosťou a overiteľnosťou údajov sú z hľadiska posudzovania jej žiadosti o oslobodenie irelevantné. Spoločnosť Favorit tvrdila, že podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci Maxcom ([23]) by sa žiadostiam o oslobodenie malo vyhovieť, ak sú podložené dôkazmi a ak tieto dôkazy preukazujú, že vývozcovia predkladajúci žiadosť sa nezapojili do praktík obchádzania. Tvrdila, že Súdny dvor neobmedzil pojem dôkazu, ktorý sa má predložiť s cieľom splniť príslušnú právnu normu, na konkrétny typ. Konkrétne podľa jej názoru neexistovala požiadavka, aby žiadatelia mali finančné výkazy, auditované finančné výkazy či „oficiálne účty“, a že v zásade by stačil akýkoľvek dôkaz.

(111) Komisia nesúhlasila s tým, že bol vedený len jeden súbor účtov. Naopak, účty spoločnosti Favorit používané na účely daňového účtovníctva neboli úplné. Keďže účty by za normálnych okolností mali zahŕňať nákupy a ďalší predaj ruskej brezovej preglejky, Komisia nesúhlasila s tvrdením, že z hľadiska posudzovania žiadosti spoločnosti Favorit o oslobodenie bola spoľahlivosť účtov irelevantná. Komisia pripomenula, že jej záver o uplatnení článku 18 sa nezakladal na jednom konkrétnom dôkaze, ale na viacerých faktoroch, ktoré sú podrobne opísané v odôvodneniach 90 – 93. Odmietla teda tvrdenie, že nedostatky v účtovníctve spoločnosti Favorit boli irelevantné.

([23]) Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 26. januára 2017, spojené veci C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P, bod 58.

(112) Spoločnosť Favorit takisto tvrdila, že dotazník a list zaslaný pred začatím overovania zahŕňali požiadavku vykonať všetky zosúhlasenia s predvahou a elektronickými záznamami, čo spoločnosť Favorit urobila. Spoločnosť Favorit sa domnievala, že Komisia „*podrobne neuviedla*“, že spoločnosť má okrem toho naviazať údaje na nejaké „*oficiálne účty*“. Takisto tvrdila, že Komisia nespresnila, akým spôsobom majú byť informácie štruktúrované. Podľa názoru spoločnosti Favorit Komisia tak nezohľadnila jej skutočné ťažkosti (napríklad neexistenciu finančných výkazov), o ktorých Komisiu informovala. Podľa jej názoru ju Komisia potom nemohla obviniť z údajnej nedostatočnej spolupráce.

(113) Komisia nesúhlasila. Podrobne uviedla, ktoré informácie požaduje a ako majú byť v dotazníku štruktúrované. Overenie pravdivosti informácií krížovou kontrolou, okrem iného s oficiálnymi účtami, daňovými priznaniami alebo so záznamami vedenými v závode, bolo v súlade aj s jej štandardnou praxou. Spoločnosť Favorit však nemohla predložiť zosúhlasenie so žiadnymi úradnými dokladmi alebo nezávisle auditovanými dokumentmi. Komisia takisto opätovne pripomenula, že dôvod uplatnenia článku 18 nespočíval v tom, že spoločnosť Favorit odmietla poskytnúť nejaké požadované informácie, ale skôr v skutočnostiach, ktoré podrobne vysvetlila v odôvodneniach 90 – 93. Komisia teda toto tvrdenie zamietla.

(114) Spoločnosť Favorit tvrdila, že počas overovania na mieste zosúhlasila príjmy vo svojom module daňového účtovníctva s príjmami v daňovom priznaní k DPH a že ich takisto zosúhlasila s modulom riadenia a daňového účtovníctva. Z tohto zosúhlasenia vyplynulo, že obidva súbory údajov pochádzajú z tých istých účtov, a sú teda spoľahlivé, presné a overiteľné. List podľa článku 18 bol preto očividne chybný a neodôvodnený, keďže obsahoval tvrdenie, že zosúhlasnie bolo problematické, a rovnako bol v rozpore s bodom 1 prílohy II k antidumpingovej dohode.

(115) Komisia uviedla, že s úradnými dokladmi bola zosúhlasená len časť účtov, a preto nemohli predstavovať dôkaz o tom, že spoločnosť správne vykázala všetky zvyšné informácie. Komisia preto nesúhlasila s tvrdením, že pokiaľ časť činnosti zodpovedá oficiálnym účtom, údaje je nutné akceptovať. Ako je vysvetlené vyššie, skutočnosť, že nebolo možné zosúhlasiť všetky údaje, spochybňuje všetky informácie poskytnuté spoločnosťou Favorit. Preto toto tvrdenie zamietla.

(116) Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že v liste podľa článku 18 nebolo vysvetlené, ktoré dostupné skutočnosti má Komisia v úmysle uplatniť a či takéto dostupné skutočnosti vychádzali z údajov spoločnosti Favorit alebo z niečoho iného. V záznamoch nič nepoukazovalo na zapojenie spoločnosti Favorit do prekládky alebo iných praktík obchádzania. Aj keby sa uplatňoval článok 18 ods. 1, jedinými skutočnosťami, ktoré by odôvodnene nahrádzali chýbajúce informácie, by boli údaje, ktoré poskytla spoločnosť Favorit. Extrapolácia zistení o obchádzaní v rámci celej krajiny na spoločnosť Favorit bola podľa názoru spoločnosti neprimeraná, keďže takýto výber skutočností by bol jednoznačne zameraný na potrestanie nespolupracujúcej strany, čo nebol prípad spoločnosti Favorit.

(117) Spoločnosť Favorit takisto usúdila, že akýkoľvek pokus vyvodiť nepriaznivé závery z údajnej nespolupráce bol nezákonný podľa článku 6.8 antidumpingovej dohody, ako aj článku 48 Charty základných práv. Tvrdila, že v súlade s rozsudkom vo veci Mexiko – antidumpingové opatrenia na ryžu a so správou poroty, Čína – GOES, Komisia musí nájsť „*najlepšie dostupné informácie*“, ktoré musia byť nielen jednoducho správne alebo užitočné *per se*, ale „*najvhodnejšie*“ alebo „*najprimeranejšie*“, a že nespolupráca neoprávňuje vyvodzovanie nepriaznivých dôsledkov ([24]). Spoločnosť Favorit zopakovala rovnaký argument po poskytnutí informácií.

([24]) Správa Odvolacieho orgánu Mexiko – antidumpingové opatrenia na ryžu, WT/DS295/AB/R, bod 289 a správa poroty, Čína – GOES, WT/DS414/R, bod 7.302.

(118) Komisia opätovne pripomenula, že údaje spoločnosti Favorit nebolo možné použiť ako základ pre jej zistenia. Ako je vysvetlené vyššie, údaje poskytnuté spoločnosťou neboli overiteľné, a preto ich nebolo možné použiť dokonca ani podľa článku 18 ods. 3 základného nariadenia. Ako potvrdil Súdny dvor, je na každom jednotlivom vyvážajúcom výrobcovi, aby preukázal, že jeho konkrétna situácia odôvodňuje oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia ([25]). Komisia v súlade s tým dospela k záveru, že spoločnosť Favorit nepreukázala, že bola skutočným výrobcom, ktorý sa nezapojil do činností obchádzania. Za takýchto okolností a v súlade s doterajšou praxou Komisia nemala inú možnosť, než využiť zistenia o obchádzaní platné pre celú krajinu. V článku 18 ods. 6 základného nariadenia sa stanovuje, že ak ktorákoľvek strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, výsledok *„môže byť... menej priaznivý, ako by to bolo v prípade, ak by táto strana spolupracovala“*. Preto skutočnosť, že sa na spoločnosť Favorit uplatnili zistenia platné pre celú krajinu, ktoré sú pre ňu menej priaznivé, neznamená, že cieľom bolo potrestať túto spoločnosť, ale že bola to jediná možnosť a dôsledok toho, že údaje spoločnosti Favorit nebolo možné použiť.

(119) Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že predložila výkaz ziskov a strát obchodníkov v Kazachstane, prostredníctvom ktorých vyvážala, a preto Komisia mohla vykonať úplné overenie a zosúhlasenie. Podľa jej ďalšieho tvrdenia títo obchodníci neboli povinní predkladať auditované účty. Spoločnosť Favorit takisto uviedla, že Komisia sa nesprávne domnievala, že nepredložila výkaz ziskov a strát obchodníka mimo Kazachstanu. Zopakovala tiež, že obchodník mimo Kazachstanu nebol povinný mať auditované účty.

(120) Komisia upozornila, že výkazy ziskov a strát obchodníkov odrážali len časť obchodnej činnosti spoločnosti Favorit, a preto nepredstavovali dôkaz o tom, že všetky údaje poskytnuté spoločnosťou Favorit sú správne. Podobne účty obchodníka mimo Kazachstanu odrážali len časť predajov spoločnosti Favorit a nebolo možné ich použiť na stanovenie správnosti účtov uvedenej spoločnosti. Preto toto tvrdenie zamietla.

(121) Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že podľa konzistentnej praxe Komisie nespolupráca pri prešetrovaní obchádzania automaticky neviedla k štandardnému zisteniu obchádzania alebo k úplnému odmietnutiu predložených údajov. Odkazovala na prešetrovanie súvisiace s textíliami zo sklenených vláken z Maroka, v ktorom sa zistilo, že výrobca nespolupracuje, na základe siedmich bodov, ale Komisia jeho údaje akceptovala ([26]), ako aj prešetrovanie súvisiace s kumarínom z Indie ([27]), v ktorom spoločnosť poskytla Komisii zavádzajúce informácie o svojom prepojení s vlastnými obchodnými spoločnosťami, ale článok 18 základného nariadenia nebol uplatnený. Usúdila preto, že úmysel Komisie uplatniť dostupné skutočnosti a jej zámer odmietnuť poskytnuté údaje predstavoval porušenie zásady nediskriminácie, z ktorej vyplýva povinnosť rovnakého zaobchádzania v podobných situáciách. Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že jej situácia sa podobala situácii v rozsudku vo veci Maxcom, a preto nebolo možné nájsť žiadne zistenia o obchádzaní opatrení z jej strany na základe zistení obchádzania platného pre celú krajinu. Spoločnosť Favorit sa domnievala, že predložila dôkazy o tom, že opatrenia neobchádzala, a preto Komisia nemohla na jej situáciu vztiahnuť zistenia platné pre celú krajinu.

([25]) Pozri napríklad rozsudok z 26. januára 2017, Maxcom/Chin Haur Indonézia, C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P, EU:C:2017:61, bod 59.

([26]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2022/302 z 24. februára 2022, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením (EÚ) 2020/492, zmeneným vykonávacím nariadením (EÚ) 2020/776, na dovoz určitých tkaných a/alebo stehovaných textílií zo sklenených vlákien (ďalej len „textílie zo sklenených vlákien“) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (ďalej len „ČĽR“), na dovoz textílií zo sklenených vlákien odosielaných z Maroka bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v Maroku, a ktorým sa ukončuje prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených vykonávacím nariadením (EÚ) 2020/492 na dovoz textílií zo sklenených vlákien s pôvodom v Egypte dovozom textílií zo sklenených vlákien odosielaných z Maroka bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v Maroku (Ú. v. EÚ L 46, 25.2.2022, s. 49).

([27]) Nariadenie Rady (ES) č. 2272/2004 z 22. decembra 2004, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 769/2002 na dovoz kumarínu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, na dovoz kumarínu expedovaného z Indie alebo Thajska bez ohľadu na to, či je alebo nie je ich pôvod deklarovaný v Indii alebo Thajsku (Ú. v. EÚ L 396, 31.12.2004, s. 18, odôvodnenia 11 a 12).

(122) Komisia poznamenala, že zistenia sa formulujú samostatne pre jednotlivé prípady a v tomto prípade, ako je rozsiahle vysvetlené vyššie, sa náležite zvažovalo, či nie je možné použiť celý súbor údajov alebo len konkrétne informácie, či chýbajúce informácie mali podstatný vplyv na výsledok prešetrovania a či Komisia mohla dospieť k primeranému zisteniu. Okrem toho skutočnosti vo veciach, na ktoré sa spoločnosť Favorit odvolávala, boli v mnohých ohľadoch úplne odlišné. Konkrétne sa v uvedených prípadoch odlišoval obchodný model dotknutých spoločností a nebol problém s chýbajúcimi auditovanými finančnými výkazmi. Komisia preto nesúhlasila s tvrdením, že keď v uvedených prípadoch údaje neboli zamietnuté ako v celom rozsahu, rovnaký prístup sa musel uplatniť aj v tomto prípade. Toto tvrdenie teda považovala za nepodložené. Komisia takisto nesúhlasila s tým, že existovali overené dôkazy o tom, že spoločnosť Favorit neobchádzala opatrenia – neexistencia spoľahlivých a overiteľných údajov spoločnosti neumožňuje preukázať absenciu praktík obchádzania.

(123) Na základe uvedených skutočností Komisia dospela k záveru, že zistenia o spoločnosti Favorit musia byť založené na dostupných skutočnostiach v zmysle článku 18 základného nariadenia a že spoločnosť Favorit nepreukázala, že bola výrobcom, ktorý sa nezapojil do činnosti obchádzania v zmysle článku 13 ods. 4 základného nariadenia. Komisia preto žiadosť o oslobodenie zamietla.

(124) Po poskytnutí informácií spoločnosť Favorit zopakovala tie isté tvrdenia. Zopakovala, že preukázala, že neprekladala ruskú brezovú preglejku a že Komisia konala v rozpore s antidumpingovou dohodou a so základným nariadením. Argumentovala najmä tým, že má spoľahlivé účtovníctvo, že informácie, ktoré predložila, sú overiteľné, že v jej zásobách je jasne rozlíšená jej vlastná výroba od výroby tretích strán a že má len jeden súbor účtov. Opätovne uviedla, že Komisia overila všetky informácie.

(125) Spoločnosť Favorit ďalej tvrdila, že Komisia nezohľadnila ťažkosti, ktorým čelila ako malá spoločnosť nachádzajúca sa v rozvojovej krajine. Zopakovala takisto, že použitie dostupných skutočností malo na spoločnosť Favorit nepriaznivý vplyv, čo je v rozpore s článkom 6.8 antidumpingovej dohody.

(126) Komisia usúdila, že všetky argumenty, ktoré uviedla spoločnosť Favorit, sa už podrobne riešili v odôvodneniach 91 – 122. Keďže neboli predložené žiadne nové vecné pripomienky, záver uvedený v odôvodnení 123 bol potvrdený.

4.1.2. *Zistenia týkajúce sa spoločnosti Semipalatinsk*

(127) Spoločnosť Semipalatinsk uviedla v odpovediach na dotazník, že všetok lisovaný vstupný drevený materiál je iného ako ruského pôvodu. Zástupcovia Komisie však pri overovaní na mieste zistili, že lisované drevo od jedného dodávateľa bolo z Ruska a pri najväčšom dodávateľovi spoločnosti Semipalatinsk pôvod nakúpeného dreva nebolo možné stanoviť. Tieto informácie boli nutné na to, aby sa podľa článku 13 základného nariadenia stanovilo, aký je percentuálny podiel vstupného materiálu ruského pôvodu vo výrobe brezovej preglejky, a teda aj na posúdenie žiadosti o oslobodenie.

(128) Okrem toho útvary Komisie nemohli stanoviť náklady práce na výpočet pridanej hodnoty v súlade s požiadavkou uvedenou v článku 13 základného nariadenia, keďže spoločnosť Semipalatinsk nezahrnula do tabuľky priamych výrobných nákladov všetkých zamestnancov, lebo im vyplácala mzdu v hotovosti, t. j. títo zamestnanci neboli uvedení v oficiálnych účtoch.

(129) Okrem toho spoločnosť Semipalatinsk včas neposkytla úplne vyplnené dotazníky v súvislosti so svojimi prepojenými spoločnosťami RKD LLP a RKD Latvia. Poskytnutie odpovedí na dotazník o týchto prepojených spoločnostiach sa požadovalo jednak v rámci dotazníka, jednak v následných písomných upozorneniach na nedostatky, ako aj v e-maile z 27. novembra 2023 pred overovaním na mieste. Počas overovania na mieste spoločnosť Semipalatinsk predložila len čiastočné údaje o spoločnosti RKD LLP a niektoré čiastočné údaje o spoločnosti RKD Latvia boli predložené až po overovaní na mieste. V oboch prípadoch neskoré poskytnutie údajov o prepojených spoločnostiach zabránilo úradníkom Komisie vykonať úplné a primerané overovanie na mieste.

(130) Okrem uvedených problémov úradníci Komisie nemohli v posledný deň overovania na mieste vykonať záverečné kontroly, ako je overenie kontaktov s dodávateľmi, so zákazníkmi a s prepojenými spoločnosťami.

(131) Hoci pracovníci útvarov Komisie požiadali spoločnosť Semipalatinsk o súhrnný prehľad komunikácie s jej hlavnými dodávateľmi, spoločnosť takýto prehľad neposkytla. Počas overovania na mieste jej nebol oznámený konkrétny e-mailový účet, ktorý sa používal na účely komunikácie s dodávateľmi a so zákazníkmi spoločnosti Semipalatinsk. Úradníci Komisie však našli komunikáciu, ktorá vrhá pochybnosti na spoľahlivosť tvrdení spoločnosti Semipalatinsk o jej komerčných väzbách a vzťahoch.

(132) Prešetrovaním sa ukázalo, že sklady spoločnosti RKD LLP a spoločnosti Semipalatinsk sa nachádzajú v tých istých priestoroch. Výrobky sa označovali ručne a štítky neobsahovali identifikačné informácie o dávkach ani QR kódy/čiarové kódy, ktoré by umožňovali vysledovanie späť k výrobe. Navyše boli vedľa skladu spoločnosti Semipalatinsk umiestnené sklady a externé skladovacie priestory na ruskú brezovú preglejku nakúpenú spoločnosťou RKD LLP na účely ďalšieho predaja. Úradníci Komisie teda nemohli získať potrebnú istotu, pokiaľ ide o aktivity spoločnosti RKD LLP v súvislosti s pohybom obchodovanej ruskej brezovej preglejky. V ďalšom sklade Komisia nebola schopná overiť pohyb tovaru, keďže na mieste neboli k dispozícii žiadne podkladové dokumenty ani IT systémy.

(133) Spoločnosť Semipalatinsk počas overovania na mieste vysvetlila, že Kazachstan nemá dostatok brezového dreva, ktoré by umožňovalo ekonomicky výhodnú výrobu čisto kazašskej brezovej preglejky. Preto spoločnosť nakupovala ruské „lisované drevo vo forme odrezkov“ ako vstupný materiál a zároveň ako vrchnú vrstvu vkladala brezovú dyhu vlastnej výroby z kazašskej guľatiny. Tento vstupný materiál bol počas obdobia prešetrovania hlavným vstupným materiálom. Komisia však nedokázala vysledovať žiadne zásoby tohto vstupného materiálu. Spoločnosť Semipalatinsk tvrdila, že počas overovania na mieste nemala žiadne nové objednávky, a preto v skladoch neboli žiadne zásoby vstupného materiálu. To však protirečilo jej vyhláseniam o význame špecifického vstupného materiálu v jej obchodnom modeli.

(134) Na základe uvedených skutočností Komisia informovala spoločnosť Semipalatinsk o svojom úmysle uplatniť článok 18 ods. 1 základného nariadenia a založiť svoje zistenia na najlepších dostupných skutočnostiach v zmysle uvedeného článku.

(135) Spoločnosť Semipalatinsk v odpovedi na list podľa článku 18 tvrdila, že obstarávanie vstupného materiálu tvoreného lisovanými drevenými odrezkami pre ňu zabezpečovali kazašskí dodávatelia a že na nich sa nevzťahovala žiadna zákonná povinnosť poskytnúť doklady o pôvode. Spoločnosť Semipalatinsk ďalej zdôraznila, že Komisia nepožiadala o informácie o pôvode vstupného materiálu skôr a že ďalšie spracovanie tohto vstupného materiálu predstavovalo hodnotu pridanú k priamym výrobným nákladom na získanie konečného výrobku, ktorá dosahovala 47 %.

(136) Spoločnosť Semipalatinsk tvrdila, že počas overovania na mieste informovala o kontaktoch, ktoré mala s jedným z dodávateľov. Spoločnosť takisto trvala na tom, že v tabuľkách dotazníka boli poskytnuté spoľahlivé informácie a uvedení všetci zamestnanci vrátane tých, ktorým vyplácala mzdu v hotovosti. Spoločnosť Semipalatinsk okrem toho tvrdila, že poskytla dostatočné informácie o prepojených spoločnostiach RKD LLP a RKD Latvia. Napokon tvrdila, že spoločnosť RKD LLP a spoločnosť Semipalatinsk majú rôzne sklady, keďže majú iných zamestnancov a samostatné zmluvy o prenájme i nakladacie priestory.

(137) Komisia uvedené tvrdenia zamietla. Komisia požadovala informácie o pôvode vstupných materiálov jednak v dotazníku, jednak v písomných upozorneniach na nedostatky, ktoré boli zaslané následne. Spoločnosť Semipalatinsk síce vynaložila úsilie na nájdenie dokladu o pôvode vstupného materiálu, Komisia však nemohla získať včasné a spoľahlivé informácie o pôvode veľkej časti vstupného materiálu. Ďalej úradníci Komisie prepočítali hodnotu, ktorá bola pridaná k privezeným dielom počas montážnej alebo kompletizačnej činnosti, a táto hodnota bola nižšia ako 1 % výrobných nákladov.

(138) Komisia takisto zamietla tvrdenie, že počas overovania na mieste bola informovaná o e-mailovom účte, z ktorého sa uskutočňovala komunikácia s určitými dodávateľmi. Spoločnosť Semipalatinsk informovala úradníkov Komisie o existencii tohto e-mailového účtu až na konci overovania na mieste. Nebolo teda možné vykonať potrebné kontroly a okrem toho nebol k dispozícii IT personál, ktorý by vyriešil technické problémy, ktoré sa vyskytli na záver overovania na mieste.

(139) Komisia ďalej zamietla tvrdenia spoločnosti Semipalatinsk, že včas predložila úplne vyplnené dotazníky týkajúce sa spoločností RKD LLP a RKD Latvia. Pokiaľ ide o prvú z uvedených spoločností, spoločnosť Semipalatinsk poskytla niektoré neucelené údaje počas overovania na mieste a, pokiaľ ide o druhú z uvedených spoločností, nejaké neucelené údaje poslala po overovaní na mieste. Informácie neboli poskytnuté včas, neboli úplné a boli poskytnuté príliš neskoro na to, aby bolo možné ich overiť. To, že spoločnosť RKD Latvia mala aj iné neprepojené zainteresované strany, nebolo relevantné, keďže spoločnosť RKD Latvia bola prepojenou spoločnosťou, a teda musela poskytnúť požadované informácie. Dňa 27. novembra 2023, t. j. jeden týždeň pred začiatkom overovania na mieste, Komisia v liste zaslanom pred začatím overovania informovala spoločnosť Semipalatinsk o tom, že počas overovania na mieste nebude môcť predkladať nové informácie. V tomto liste takisto vysvetlila, že akékoľvek zmeny oznámených údajov, ktoré budú zaslané po tomto dátume, môžu viesť k uplatneniu článku 18. Komisia odmietla tvrdenie, že spoločnosť Semipalatinsk poskytla spoľahlivé informácie o nákladoch práce. Komisia síce uznáva, že oznámené náklady práce uvedené v tabuľke „Príloha 2 – Žiadosť o informácie o spotrebe nákladov“ zahŕňali všetkých zamestnancov, keďže časti z nich sa mzda vyplácala v hotovosti, nebolo však možné overiť náklady práce vo finančných účtoch spoločnosti Semipalatinsk.

(140) Komisia napokon tvrdenia spoločnosti Semipalatinsk o tom, že dané dve spoločnosti majú odlišné sklady a zamestnancov, zamietla ako nepodstatné. Komisia opätovne pripomenula, že hoci sklady daných dvoch spoločností môžu mať samostatné nájomné zmluvy, nakladacie priestory a zamestnancov, nedokázala získať potrebné záruky, pokiaľ ide o činnosti spoločnosti RKD LLP pri pohybe obchodovanej ruskej brezovej preglejky.

(141) Na základe uvedených skutočností Komisia dospela k záveru, že spoločnosť Semipalatinsk nepreukázala, že bola výrobcom, ktorý sa nezapojil do činností obchádzania v zmysle článku 13 ods. 4 základného nariadenia, a že teda zistenia týkajúce sa spoločnosti Semipalatinsk museli byť založené na dostupných skutočnostiach v zmysle článku 18 základného nariadenia, čo znamenalo uplatnenie zistení o obchádzaní platných pre celú krajinu. Komisia preto žiadosť o oslobodenie zamietla.

(142) Po poskytnutí informácií spoločnosť Semipalatinsk tvrdila, že jej výrobný závod fungoval od roku 2012, teda pred začatím pôvodného antidumpingového prešetrovania dovozu brezovej preglejky z Ruska. Spoločnosť Semipalatinsk takisto tvrdila, že počas prešetrovania preukázala vysokú úroveň spolupráce s Komisiou a že závery Komisie, že nie je skutočným výrobcom brezovej preglejky, boli nesprávne a nepravdivé.

(143) Komisia usúdila, že údajný dátum začatia výroby nemal vplyv na zistenia prešetrovania týkajúce sa spoločnosti Semipalatinsk. Komisia okrem toho uznala, že zamestnanci spoločnosti Semipalatinsk počas prešetrovania a takisto v priebehu overovania do určitej miery spolupracovali, spoločnosť však neposkytla potrebné informácie v lehotách stanovených v základnom nariadení. Preto sa konštatovalo, že spoločnosť Semipalatinsk nepreukázala, že je skutočným výrobcom, ktorý nie je zapojený do zistenej praktiky obchádzania.

(144) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia usúdila, že spoločnosť Semipalatinsk vo svojom podaní po poskytnutí informácií nepredložila žiadne nové podložené tvrdenie a že všetky argumenty, ktoré spoločnosť Semipalatinsk uviedla, sa podrobne riešili v odôvodneniach 135 – 140.

(145) Keďže neboli predložené žiadne nové vecné pripomienky, záver uvedený v odôvodnení 141 bol potvrdený.

4.1.3. *Zistenia týkajúce sa spoločnosti Severnyi Fanernyi Kombinat LLP*

(146) V rámci overovania na mieste v spoločnosti Severnyi Fanernyi Kombinat LLP a jej prepojených spoločnostiach (ďalej len „SFK“) Komisia zistila, že spoločnosť SFK neoznámila svoju prepojenú spoločnosť v Rusku. Táto spoločnosť bola vykázaná ako neprepojený dodávateľ guľatiny. Spoločnosť SFK preto za túto spoločnosť nevyplnila dotazník. Počas overovania na mieste Komisia takisto zistila, že spoločnosť SFK pri niekoľkých transakciách vybratých do vzorky na podrobné overenie nesprávne uviedla pôvod ruskej guľatiny (označila ju za kazašskú guľatinu) ([28]). Komisia sa na základe toho domnievala, že spoločnosť SFK významne sťažila prešetrovanie tým, že poskytla nepravdivé a zavádzajúce informácie. Okrem toho, keďže informácie sa mali použiť na stanovenie percentuálneho podielu vstupného materiálu nakúpeného v Rusku a na výpočet pridanej hodnoty, Komisia usúdila, že nemohla použiť údaje spoločnosti SFK na stanovenie toho, že spoločnosť SFK sa nezapojila do praktík obchádzania. Na základe toho útvary Komisie informovali spoločnosť SFK, že majú v úmysle nezohľadniť jej údaje a uplatniť článok 18 základného nariadenia.

(147) Spoločnosť SFK nesúhlasila. Tvrdila, že Komisia mala vziať do úvahy celkové veľké úsilie, ktoré spoločnosť SFK vynaložila na spoluprácu, ďalej to, že je významným zamestnávateľom vo svojom regióne, ako aj fakt, že pôsobí v rozvojovej krajine. Spoločnosť SFK ďalej poukázala na svoje úsilie pri príprave podrobnej odpovede na dotazník napriek obmedzenému počtu zamestnancov a neexistencii auditovaných finančných výkazov, a odvolala sa na všetky informácie a zosúhlasenia, ktoré poskytla. Spoločnosť SFK takisto tvrdila, že Komisia hrubo zveličovala, keď tvrdila, že tým, že spoločnosť SFK neinformovala o vzťahu s prepojenou spoločnosťou v Rusku a nesprávne deklarovala pôvod pri jednej z transakcií vo vzorke, spoločnosť SFK poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie a významne sťažila prešetrovanie. Spoločnosť SFK sa domnievala, že Komisia právne a fakticky pochybila, porušila povinnosti EÚ voči WTO, postupovala diskriminačne a znevážila tvrdú prácu zamestnancov skupiny SFK. Spoločnosť SFK sa takisto domnievala, že prostredníctvom odlišného zosúhlasenia a na základe overenia zo strany Komisie v priebehu overovania na mieste preukázala, že sa nezapojila do žiadnych praktík obchádzania.

(148) Spoločnosť SFK sa domnievala, že úmysel Komisie nezohľadniť údaje SFK ako celok boli v očividnom rozpore s článkom 6.8 a bodom 3 prílohy II k antidumpingovej dohode. Odvolávala sa na správu Odvolacieho orgánu vo veci USA – oceľ valcovaná za tepla ([29]), v ktorej sa uvádza, že v súlade s bodom 3 prílohy II sa prešetrujúcim orgánom nariaďuje použiť informácie, ak sú splnené tri podmienky, a to že tieto informácie sú overiteľné, vhodne predložené tak, aby ich bolo možné použiť pri prešetrovaní bez zbytočných ťažkostí, a sú poskytnuté včas. Tvrdila, že ak tieto podmienky boli splnené, prešetrujúce orgány neboli pri rozhodovaní oprávnené zamietnuť poskytnuté informácie. Podľa jej názoru boli tieto podmienky v tomto prešetrovaní splnené, keďže Komisia overila každý včas podaný dokument, čo poukazuje na absenciu obchádzania. Spoločnosť SFK sa domnievala, že Komisia analyzovala údaje, ktoré jej poskytla, v nesprávnom poradí a odvolávala sa na správu *USA – Antidumpingové a vyrovnávacie clá (Kórea)* ([30]). Správne poradie by bolo, keby najprv zvážila všetky informácie v priamej odpovedi Komisii, a keďže poskytnuté informácie vyhovovali kritériám uvedeným v bode 3 prílohy II k antidumpingovej dohode, mala teda všetky potrebné informácie na prijatie žiadosti spoločnosti SFK o oslobodenie.

([28]) Podrobné informácie o nezrovnalostiach boli vysvetlené v dôvernej verzii listu podľa článku 18.

([29]) Správa Odvolacieho orgánu, USA – Antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých za tepla valcovaných oceľových výrobkov z Japonska, WT/DS184/AB/R, bod 80.

([30]) Správa poroty, USA – Antidumpingové a vyrovnávacie clá (Kórea), bod 7.138.

(149) Komisia nesúhlasila. Na rozdiel od tvrdení spoločnosti SFK považovala neoznámenie prepojenej spoločnosti v Rusku a nesprávne uvedený pôvod nakúpenej guľatiny za závažné sťaženie prešetrovania. Spoločnosť SFK vo vykazovanom období kúpila brezovú guľatinu, dyhu a živicu, ako aj brezovú preglejku v Rusku. Za týchto okolností Komisia musela určiť presný percentuálny podiel vstupného materiálu z Ruska s cieľom stanoviť, či ruské diely tvoria 60 % alebo viac celkovej hodnoty dielov zmontovaného výrobku a či pridaná hodnota privezených dielov bola väčšia ako 25 % výrobných nákladov. Informácie o hodnote a pôvode vstupného materiálu teda mali priamy vplyv na posúdenie žiadosti o oslobodenie. Keďže odpoveď na dotazník ruskej prepojenej spoločnosti nebolo možné overiť a keďže v účtoch spoločnosti SFK s prepojenou spoločnosťou boli vykázané aj iné finančné transakcie ako nákupy guľatiny (ktoré spoločnosť vysvetlila ako „preddavky"), Komisia nemohla overiť množstvá a hodnoty guľatiny, ani to, či bol zakúpený iný vstupný materiál alebo dotknutý výrobok. Keďže odpoveď na dotazník prepojenej spoločnosti nebola predložená vtedy, ako sa na začiatku prešetrovania požadovalo, ale až na samom konci overovania na mieste, Komisia usúdila, že informácie o finančných tokoch a tokoch tovaru medzi spoločnosťou SFK a jej ruskou prepojenou spoločnosťou nebolo možné overiť. Nebolo preto možné tvrdiť, že informácie boli predložené riadne a včas a že boli overiteľné. Podmienky stanovené v bode 3 prílohy II k antidumpingovej dohode z toho dôvodu neboli splnené.

(150) Spoločnosť SFK sa ďalej domnievala, že Komisia nemohla odmietnuť všetky informácie, ktoré jej poskytla. Odvolávala sa na článok 18 ods. 1 základného nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že *„ak sa zistí, že ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, uvedené informácie sa neberú do úvahy a môžu sa využiť dostupné skutočnosti*". Na tomto základe sa domnievala, že Komisia mohla pokračovať v prešetrovaní uplatnením príslušných dostupných skutočností, a teda zaobchádzať s ruskou spoločnosťou ako s prepojenou spoločnosťou a zaobchádzať s guľatinou, ktorá bola nesprávne vykázaná, ako s guľatinou z Ruska. Tvrdila, že tieto dostupné skutočnosti nemajú žiaden vplyv na údaje, ktoré spoločnosť SFK inak poskytla v priebehu prešetrovania a z ktorých vyplynulo, že nedochádzalo k žiadnym praktikám obchádzania. Spoločnosť SFK sa ďalej domnievala, že Komisia na výpočet pridanej hodnoty nepotrebovala poznať krajinu, z ktorej pochádzajú diely. Domnievala sa, že nezáleží na tom, či dodávateľ bol alebo nebol prepojený, pretože aj keby bolo potrebné upraviť transferové ceny vstupu, malo by to rovnaký vplyv na celkové priame výrobné náklady, takže pridaná hodnota by zostala rovnaká. List podľa článku 18 preto bol založený na zjavnej chybe pri posudzovaní a bol v rozpore s článkom 13 ods. 2 základného nariadenia.

(151) Komisia nesúhlasila s tým, že v tomto prípade by jediným dôsledkom poskytnutia nepravdivých a zavádzajúcich informácií malo byť zaobchádzanie s ruskou spoločnosťou ako s prepojenou spoločnosťou a zaobchádzanie s guľatinou z transakcie zo vzorky, ktorá bola nesprávne deklarovaná, ako s pochádzajúcou z Ruska. Keďže informácie o guľatine boli nepravdivé a keďže Komisia nemohla overiť ruského prepojeného dodávateľa, celý súbor údajov spoločnosti SFK sa považoval za nespoľahlivý. Spoločnosť SFK vyhlásila, že od prepojeného ruského dodávateľa kúpila [6 – 10 %]. Komisia nemohla overiť množstvo guľatiny, ani to, či spoločnosť SFK kupovala od spoločnosti len guľatinu, a nie priamo dotknutý výrobok. Komisia poznamenala, že spoločnosť SFK mala na konci roka 2023 nesplatený dlh voči ruskej spoločnosti, ktorý sa rovnal polovici jej obratu s touto spoločnosťou. Spoločnosť SFK vo vykazovanom období takisto kúpila dotknutý výrobok z Ruska, ktorý bol Komisii pôvodne deklarovaný ako „polotovar". Skutočnosť, že spoločnosť SFK Komisii neposkytla odpoveď na dotazník, teda priamo ovplyvnila výsledok prešetrovania.

(152) Okrem toho presný percentuálny podiel vstupného materiálu v rámci priamych výrobných nákladov bol dôležitý nielen na stanovenie percentuálneho podielu vstupného materiálu z Ruska (skúška 60 %), ale uplatnil sa aj na pridanú hodnotu (skúška 25 %). Tvrdenia spoločnosti SFK o tom, že pridaná hodnota by bola taká istá dokonca aj vtedy, keby 100 % vstupného materiálu pochádzalo z Ruska, teda neboli správne.

(153) Spoločnosť SFK ďalej uviedla, že dokonca aj keby jej spoluprácu pri prešetrovaní bolo možné považovať za menej než ideálnu, Komisia bola povinná dodržať článok 18 ods. 3 základného nariadenia, v ktorom sa uvádza: „*Ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nesmú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu, a zároveň že sú informácie včas predložené a možno ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností.*“ Spoločnosť SFK sa domnievala, že obidva body, na ktoré Komisia poukázala v súvislosti s presnosťou informácií o podnikovej štruktúre a pôvode guľatiny, neboli také, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu o neexistencii obchádzania formou prekládky alebo montážnych/kompletizačných činností. Spoločnosť SFK teda tvrdila, že informácie boli predložené včas, boli overené a odrážali schopnosť spoločnosti SFK spolupracovať, preto sa musia zohľadniť.

(154) Komisia zopakovala, že problémy, ktoré významne bránili dosiahnutiu prijateľného a správneho zistenia, predstavovali informácie, ktoré boli nesprávne deklarované, a skutočnosť, že dotazník ruskej prepojenej spoločnosti nebol predložený pred overovaním na mieste. Nesprávne deklarovanie významne ovplyvnilo prešetrovanie a v dôsledku toho nebolo možné použiť údaje, ktoré spoločnosť SFK poskytla. Komisia teda toto tvrdenie zamietla.

(155) Spoločnosť SFK tvrdila, že ona ako prvá upozornila Komisiu na existenciu prepojenia s ruskou prepojenou spoločnosťou a že na túto skutočnosť neupozornila Komisia. Tvrdila, že nič v záznamoch nenaznačuje, že by si Komisia bola vedomá toho, že ruská prepojená spoločnosť je pridružený podnik, a ako sa uvádza v správe z misie, Komisia sa pýtala spoločnosti SFK, či má pridružené podniky v Rusku. Spoločnosť SFK vysvetlila aj to, že má pridružený podnik v Rusku, ktorý kupoval guľatinu a dodával ju spoločnosti SFK. Spoločnosť SFK zopakovala rovnaký argument po poskytnutí informácií. Usudzovala, že Komisia si fakty vyložila nesprávne. Spoločnosť SFK zopakovala, že ako prvá predložila informácie o ruskej spoločnosti a poskytla informácie o prepojenej spoločnosti, a že nepoprela jej existenciu.

(156) Podľa spoločnosti SFK skutočnosť, že majiteľ uviedol, že ruská spoločnosť je nečinná a že spoločnosť SFK nekupovala guľatinu od roku 2020, bola údajne pochopiteľná chyba, keďže tabuľky nepripravil on, a osoba, ktorá ich pripravila, nevedela o tomto vzťahu, ako aj z dôvodu, že nákupy guľatiny od ruskej spoločnosti predstavovali vo vykazovanom období len [6 – 10 %] všetkých nákupov guľatiny. Spoločnosť SFK tvrdila, že nemala dostatok zamestnancov, že všetci zamestnanci postupovali podľa svojich najlepších schopností a že to, čo je v podstate chyba v písaní, nemožno kvalifikovať ako nepravdivé a zavádzajúce informácie. Vynechanie ruskej spoločnosti v podnikových tabuľkách a jej označenie ako neprepojenej spoločnosti v tabuľkách o nákupe guľatiny nebolo úmyselné a išlo jednoducho o nepochopenie alebo chybu v písaní. Spoločnosť SFK zopakovala rovnaký argument po poskytnutí informácií. Komisia nesúhlasila s tým, že na informácie o existencii neoznámenej ruskej spoločnosti poukázala spoločnosť SFK. Naopak, bola to Komisia, ktorá konfrontovala spoločnosť s informáciami, ktoré našla v súvislosti s prepojenou spoločnosťou v Rusku – obchodníkom s výrobkami z dreva, ktorý okrem iného predáva brezovú guľatinu, čo spoločnosť SFK na začiatku poprela. Po uznaní vzťahu spoločnosť SFK najprv uviedla, že ide o „nečinnú“ spoločnosť a z tohto dôvodu od nej prestala kupovať guľatinu už dávno. Prešetrovaním sa však ukázalo, že táto prepojená spoločnosť v Rusku bola dôležitým poskytovateľom guľatiny pre spoločnosť SFK vo vykazovanom období, čo je v rozpore s vysvetleniami spoločnosti, že po roku 2020 nekupovala žiadnu guľatinu. Spoločnosť SFK následne pripustila, že jej posledná transakcia s prepojenou spoločnosťou sa uskutočnila v apríli 2023. Nebola to teda spoločnosť SFK, kto upozornil na túto informáciu. Komisia takisto usúdila, že nesprávne deklarovanie spoločnosti ako neprepojenej nemohlo byť chybou v písaní osoby vypĺňajúcej tabuľky, keďže otázka bola položená majiteľovi spoločnosti SFK, ktorý bol zároveň 100 % vlastníkom ruskej spoločnosti a ktorý nakoniec uznal jej existenciu. Komisia preto nesúhlasila s tým, že išlo o chybu v písaní alebo opomenutie osoby vypĺňajúcej tabuľky.

(157) Spoločnosť SFK sa takisto domnievala, že nebolo správne tvrdiť, že odpoveď na dotazník ruskej spoločnosti nebolo možné overiť, a že Komisia sa dopustila právneho omylu, keď vyhlásila, že informácie poskytnuté v priebehu overovania na mieste nebolo možné štandardne akceptovať. Spoločnosť SFK takisto uviedla, že vyplnený dotazník bol predložený včas, bol a zostal overiteľný a bolo ho možné podrobiť krížovej kontrole s použitím tabuľky o nákupoch spoločnosti SFK. Uviedla preto, že vyplnený dotazník bol overiteľný a jeho overenie bolo možné, keďže bol predložený posledný večer pred posledným dňom overovania. Dotazník takisto zostal overiteľný a nebolo potrebné skutočne ho overovať.

(158) Po poskytnutí informácií spoločnosť SFK zopakovala ten istý argument. Tvrdila, že vyplnený dotazník nebol predložený neskoro a keďže bol súčasťou dôkazov, Komisia by ho mala posúdiť v plnom rozsahu. Ďalej tvrdila, že predloženie dotazníka počas overovania považovala za včasné aj porota WTO v správe *USA – Antidumpingové a vyrovnávacie clá (Kórea)* ([31]), v ktorej sa uvádza, že dotazník bol poskytnutý aj „*v lehotách stanovených USDOC, resp. na žiadosť USDOC pri overovaní.*“ Po poskytnutí informácií spoločnosť SFK ďalej tvrdila, že vyplnený dotazník bol poskytnutý včas a bol overiteľný. Odvolávala sa na správu Odvolacieho orgánu USA – Antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých za tepla valcovaných oceľových výrobkov z Japonska, v ktorej sa uvádza, že: „*Pri posudzovaní toho, či boli informácie predložené v primeranej lehote, by mali prešetrujúce orgány v kontexte konkrétneho prípadu zvážiť faktory, ako napríklad: i) povahu a množstvo predložených informácií; ii) ťažkosti, s ktorými sa prešetrovaný vývozca stretol pri získavaní informácií; iii) overiteľnosť informácií a jednoduchosť, s akou ich môžu prešetrujúce orgány použiť pri svojom rozhodovaní; iv) či je pravdepodobné, že použitím informácií budú poškodené iné zainteresované strany; v) či by prijatie informácií ohrozilo schopnosť prešetrujúcich orgánov viesť prešetrovanie promptne a vi) počet dní, o ktoré prešetrovaný vývozca zmeškal príslušnú lehotu* ([32])“. Spoločnosť SFK usúdila, že v prípade jej prepojenej spoločnosti boli tieto kritériá splnené. Okrem iného tvrdila, že vyplnený odpoveď poskytla dva dni po tom, ako bola na túto situáciu upozornená.

(159) Komisia nesúhlasila. Plánovanie overovania vychádzalo z počtu spoločností, ktoré bolo potrebné overiť, ako aj z informácií, ktoré spoločnosti vopred predložili. Informácia o tom, že spoločnosti nemôžu predkladať nové informácie počas overovania a že daná spoločnosť môže najneskôr týždeň pred začatím overovania opraviť len chyby v písaní, bola spoločnosti SFK oznámená v liste zaslanom pred začatím overovania. V liste boli spoločnosti rovnako poučené o tom, že akákoľvek zmena vyplnených dotazníkov, ku ktorej dôjde po uvedenom dátume, môže viesť k uplatneniu článku 18. Existencia ruskej prepojenej spoločnosti vyšla najavo až na začiatku overovania a nebolo to možné považovať za chybu v písaní, ale za dôležitú skutočnosť s významným vplyvom na prešetrovanie. Skutočnosť, že táto existencia nebola oznámená, zabránila Komisii overiť úplnosť odpovede.

(160) Komisia takisto nesúhlasila s tým, že vyplnený dotazník bolo možné overiť, keďže bol podaný elektronicky po overení spoločnosti SFK. Nasledujúci (a posledný) deň overovania skupiny SFK sa uskutočnilo overovanie na mieste u domáceho obchodníka prepojeného so spoločnosťou SFK, a keby Komisia mala overiť na diaľku ruskú prepojenú spoločnosť, bola by musela úplne alebo čiastočne vynechať overovanie prepojeného obchodníka. Komisia teda nesúhlasila s tým, že mohla overiť vyplnený dotazník, a s tým, že preto, že bol uvedený ako dôkaz, znamenalo to, že bol overený. Okrem toho sa Komisia domnievala, že zistenia v citovanej správe poroty, *USA – Antidumpingové a vyrovnávacie clá* (Kórea), podľa ktorých možno akceptovať vyplnený dotazník predložený na žiadosť prešetrujúceho orgánu počas overovania, nie sú v tomto prípade relevantné. Ako sa uvádza v odôvodnení 159, Komisia informovala spoločnosť SFK o tom, že počas overovania nemôže akceptovať podstatné zmeny informácií, ktoré už boli predložené. V každom prípade vyplnený dotazník prepojenej spoločnosti nebol predložený počas overovania, ale

([31]) Správa poroty, USA – Antidumpingové a vyrovnávacie clá (Kórea), bod 7.138.

([32]) Správa Odvolacieho orgánu, USA – Antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých za tepla valcovaných oceľových výrobkov z Japonska, WT/DS184/AB/R, prijatá 23. augusta 2001, DSR 2001:X, bod 85.

bola poskytnutý ako dôkaz spolu s ďalšími dôkazmi pri ukončení overovania. Komisia pripomenula, že tento typ dotazníkov prepojených spoločností bol požadovaný už pri začatí prešetrovania a mal byť predložený do 37 dní od začatia prešetrovania, t. j. najneskôr do 5. októbra 2023. Nebol teda poskytnutý s dvojdňovým oneskorením, ako tvrdí spoločnosť SFK, ale s dvojmesačným oneskorením v kontexte prešetrovania, ktoré je časovo obmedzené na deväť mesiacov.

(161) Komisia v súvislosti s uvedenou správou Odvolacieho orgánu, *USA – Antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých za tepla valcovaných oceľových výrobkov z Japonska*, odkázala na svoje podrobné vysvetlenia v odôvodnení 149, ktoré sa týkajú toho, prečo informácie o prepojenej spoločnosti v krajine, na ktorú sa vzťahujú opatrenia, t. j. Rusko, ktoré dodalo vstupný materiál spoločnosti SFK v Kazachstane, sú svojou povahou kľúčové pri overovaní toho, či spoločnosť SFK bola alebo nebola zapojená do praktík obchádzania.

(162) Spoločnosť SFK takisto tvrdila, že finančné transakcie vo vykazovanom období medzi SFK a ruskou prepojenou spoločnosťou boli menšieho rozsahu, ako sa domnievala Komisia, a že dokonale dávali zmysel. Tvrdila, že išlo o nečinnú spoločnosť, čo potvrdzovali informácie vykázané v rôznych tabuľkách, ako aj skutočnosť, že posledná transakcia sa uskutočnila v apríli 2023.

(163) Komisia sa domnievala, že tvrdenie o nečinnosti spoločnosti nebolo podložené faktmi. Hoci spoločnosť SFK tvrdila, že s danou spoločnosťou už neobchoduje a že posledný nákup sa uskutočnil v apríli 2023, účty pohľadávok spoločnosti SFK vykazovali značný nesplatený dlh týkajúci sa tejto spoločnosti, ktorý bol z hľadiska hodnoty významný v porovnaní s hodnotou nákupu guľatiny v období prešetrovania. Keďže spoločnosť SFK vysvetlila, že išlo o zálohové platby za vstupný materiál, ktorý mal byť dodaný, poprela tvrdenie, že zastavila obchod s touto spoločnosťou.

(164) Pokiaľ ide o guľatinu, spoločnosť SFK tvrdila, že tvrdenia Komisie boli založené na zjavnej chybe posúdenia a vôbec nie sú na mieste. Tvrdila, že Komisia preskúmala šesť faktúr, a nie len tri, a že z týchto šiestich faktúr bolo päť správnych. Po druhé, objem guľatiny, ktorej pôvod nebol správne vykázaný, bol veľmi malý ([50 – 100] m^3), a nemohol mať vplyv na správnosť zvyšných 99,9 % nákupov. Spoločnosť SFK takisto tvrdila, že vysvetlila, že pri poskytovaní informácií v dotazníku sa predovšetkým spoľahla na krajinu registrácie dodávateľa, takže ak bol dodávateľ registrovaný v Kazachstane, spoločnosť SFK predpokladala, že guľatina je kazašského pôvodu, čo bola podľa jej názoru primerane presná metóda. Spoločnosť SFK teda nezavádzala Komisiu ani neposkytla žiadne nepravdivé informácie. Stanovenie pôvodu na základe jednotlivých transakcií by nebolo možné vzhľadom na značný objem nákupu. Rovnaké argumenty spoločnosť SFK opakovala po poskytnutí informácií.

(165) Komisia nesúhlasila. Počas overovania na mieste skutočne zhromaždila spolu šesť faktúr s dôkazmi o pôvode guľatiny. Dve ďalšie transakcie (faktúry) od toho istého dodávateľa boli nesprávne vykázané. Z ôsmich faktúr bolo teda správnych iba päť. Komisia takisto nesúhlasila s tým, že hodnota nesprávne vykázaných faktúr bola nepatrná. Správnosť údajov nebolo možné vyjadriť na základe celkovej hodnoty transakcií (ktorá v niektorých prípadoch mohla dosahovať tisíce), ale na základe hodnoty vzorky. V predmetnej veci predstavovali nesprávne transakcie viac ako 18 % guľatiny zaradenej do vzorky. Komisia sa takisto domnievala, že skutočnosť, že zvyšok vzorky nebol vykázaný na základe osvedčenia guľatiny, ale na základe miesta, na ktorom bol dodávateľ zaregistrovaný, ešte viac spochybňuje spoľahlivosť údajov.

(166) Po poskytnutí informácií spoločnosť SFK ďalej tvrdila, že Komisia zveličila význam nesprávne vykázanej guľatiny a že 93 % vybratej vzorky podľa objemu potvrdilo správny pôvod. Spoločnosť SFK takisto poukázala na skutočnosť, že v liste podľa článku 18 sa uvádza, že nesprávne oznámené transakcie sa týkali jednej z troch faktúr, zatiaľ čo Komisia vo svojich zisteniach vo všeobecnom informačnom dokumente uvádza osem faktúr. Podľa nej teda Komisia prišla s novými skutočnosťami a mala poskytnúť spoločnosti SFK právo vyjadriť sa. Zopakovala tiež, že Komisia vybrala do vzorky šesť faktúr, a nie osem.

(167) Komisia skutočne preskúmala počet vybratých faktúr po pripomienkach spoločnosti SFK k listu podľa článku 18. Komisia potvrdila osem faktúr, ako sa uvádza vo všeobecnom informačnom dokumente, pretože existovali dve ďalšie faktúry od toho istého dodávateľa guľatiny ruského pôvodu. Táto oprava v žiadnom prípade neovplyvnila závery, ku ktorým sa dospelo v liste podľa článku 18. Okrem toho bol počet ôsmich faktúr uvedený vo všeobecnom informačnom dokumente, ktorý bol zaslaný všetkým stranám na pripomienkovanie. Komisia preto nesúhlasila s tým, že spoločnosť SFK nemala právo vyjadriť sa.

(168) Podobne ako spoločnosť Favorit (pozri odôvodnenie 121) aj spoločnosť SFK tvrdila, že podľa konzistentnej praxe Komisie nespolupráca pri prešetrovaní obchádzania automaticky nevedie ani k štandardnému zisteniu obchádzania, ani k úplnému odmietnutiu predložených údajov, a odvolávala sa na prešetrovania týkajúce sa textílie zo sklenených vláken z Maroka a kumarínu z Indie. Usúdila preto, že úmysel Komisie uplatniť dostupné skutočnosti a jej zámer odmietnuť poskytnuté údaje predstavoval porušenie zásady nediskriminácie, z ktorej vyplýva povinnosť rovnakého zaobchádzania v podobných situáciách. Spoločnosť SFK ďalej tvrdila, že Komisia v každom prípade uznala, že prepojený ruský dodávateľ nebol zapojený do výroby alebo predaja dotknutého výrobku a jeho pridruženie nemalo vplyv na výsledok prešetrovania.

(169) Komisia opätovne pripomenula, že zistenia sa formulujú samostatne pre jednotlivé prípady a že náležite zvažovala, či by nebolo možné použiť celý súbor údajov alebo len konkrétne informácie, či chýbajúce informácie mali podstatný vplyv na výsledok prešetrovania a či by Komisia mohla bez príslušných informácií dospieť k primeraným zisteniam. Okrem toho skutočnosti a číselné údaje prípadov, na ktoré sa odvolávala spoločnosť SFK, boli v mnohých ohľadoch úplne odlišné. Konkrétne sa v nich odlišoval obchodný model dotknutých spoločností a nevznikol problém s chybným vykázaním pôvodu vstupného materiálu. Komisia preto nesúhlasila s tvrdením, že keď v uvedených prípadoch údaje neboli zamietnuté ako v celom rozsahu, rovnaký prístup sa musel uplatniť aj v tomto prípade. Toto tvrdenie teda považovala za nepodložené. Komisia takisto nesúhlasila s tým, že existovali overené dôkazy o tom, že spoločnosť SFK neobchádzala opatrenia – chýbajúce spoľahlivé a overiteľné údaje spoločnosti neumožnili preukázať absenciu praktík obchádzania.

(170) Spoločnosť SFK ďalej tvrdila, že bez ohľadu na údajnú nespoluprácu z jej strany, vzhľadom na zistenia Súdneho dvora vo veci Maxcom a v súlade s vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2018/28 ([33]) nie je na základe zistení obchádzania platných pre celú krajinu možné nájsť žiadne zistenia o tom, že spoločnosť SFK obchádzala opatrenia a že údaje spoločnosti vylučujú zistenie konkrétnych praktík obchádzania v danej spoločnosti. V tejto súvislosti bolo irelevantné, či k obchádzaniu dochádza v rámci celej krajiny formou dovozu z Kazachstanu, keďže takýto dôkaz nemohol prevážiť nad konkrétnym overeným dôkazom, ktorý poskytla spoločnosť SFK o tom, že sa nezapája do žiadnych praktík obchádzania.

(171) Komisia usúdila, že v tomto prípade sú skutočnosti odlišné. Vo veci uvedenej v predchádzajúcom odôvodnení sa nevyskytol problém so zatajovaním väzieb alebo nesprávnym uvádzaním informácií o krajine, na ktorú sa vzťahujú opatrenia. Komisia nemohla dospieť k záveru, že existoval overený dôkaz o tom, že spoločnosť SFK neobchádzala opatrenia. Toto tvrdenie teda považovala za nepodložené.

(172) Podobne ako spoločnosť Favorit aj spoločnosť SFK usúdila, že akýkoľvek pokus vyvodiť nepriaznivé závery z údajnej nespolupráce bol nezákonný podľa článku 6.8 antidumpingovej dohody. Tvrdila, že v súlade s rozsudkom vo veci Mexiko – antidumpingové opatrenia na ryžu a so správou poroty, Čína – GOES, Komisia musí nájsť „*najlepšie dostupné informácie*“, ktoré musia byť nielen jednoducho správne alebo užitočné *per se*, ale „*najvhodnejšie*“ alebo „*najprimeranejšie*“, a že nespolupráca neoprávňuje vyvodzovanie nepriaznivých dôsledkov.

(173) Komisia zopakovala svoj záver, že údaje spoločnosti SFK nebolo možné použiť ako základ pre jej zistenia. V súlade s tým Komisia dospela k záveru, že spoločnosť SFK nepreukázala, že bola výrobcom, ktorý sa nezapojil do činností obchádzania. Za takýchto okolností a v súlade s doterajšou praxou Komisia nemala inú možnosť, než využiť zistenia o obchádzaní platné pre celú krajinu. V článku 18 ods. 6 základného nariadenia sa stanovuje, že ak ktorákoľvek strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, výsledok „*môže byť... menej priaznivý, ako by to bolo v prípade, ak by táto strana spolupracovala*“. Skutočnosť, že uplatnenie zistení platných pre celú krainu na spoločnosť SFK malo byť pre ňu menej priaznivé, bola teda jediná možnosť a dôsledok toho, že údaje spoločnosti SFK nebolo možné použiť.

(174) Spoločnosť SFK ďalej tvrdila, že Komisia v kontexte prebiehajúceho prešetrovania obchádzania (alebo inak) nemá právomoc presadzovať sankcie a tvrdiť, že spoločnosť SFK alebo na tento účel akákoľvek iná strana obišla sankcie. Prešetrovanie predstavovalo jedine možnosť rozšíriť 15,8 % clo na dovoz z Kazachstanu, a nie žiadne porušovanie sankcií.

(175) Spoločnosť SFK preto navrhla, aby Komisia prijala ponuku cenového záväzku a ukončila prešetrovanie obchádzania v prípade spoločnosti SFK v súlade s článkom 8 ods. 5 základného nariadenia a ďalej aby v rozhodnutí Komisie o prijatí cenového záväzku spoločnosti SFK bolo uvedené, že prijatie cenového záväzku by sa nemalo vykladať tak, že spoločnosť SFK uľahčuje porušovanie zákazu obchádzania ustanovení tohto nariadenia alebo nariadení Rady týkajúcich sa sankcií proti Ruskej federácii.

(176) Komisia usúdila, že v rámci prešetrovania obchádzania vo všeobecnosti nemožno brať do úvahy záväzky. Komisia má právomoc prijímať záväzky; v tomto prípade však nemohla prijať ponuku záväzku od spoločnosti, ktorá nemohla preukázať, že nie je zapojená do praktík obchádzania, a v prípade ktorej zistenia museli byť založené na dostupných skutočnostiach. V každom prípade boli záväzky zamietnuté aj v pôvodnom prešetrovaní pre nesplnenie kritérií stanovených v článku 8 ods. 2 základného nariadenia ([34]).

(177) Na základe uvedených skutočností Komisia dospela k záveru, že spoločnosť SFK nepreukázala, že bola výrobcom, ktorý sa nezapojil do činností obchádzania v zmysle článku 13 ods. 4 základného nariadenia, a že teda zistenia týkajúce sa spoločnosti SFK museli byť založené na dostupných skutočnostiach v zmysle článku 18 základného nariadenia, čo znamenalo uplatnenie zistení o obchádzaní platných pre celú krajinu. Komisia preto žiadosť o oslobodenie zamietla.

([33]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/28 z 9. januára 2018, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod na Srí Lanke, od spoločnosti City Cycle Industries (Ú. v. EÚ L 5, 10.1.2018, s. 27, odôvodnenia 20 a 21).

([34]) Pozri odôvodnenia 247 – 254 pôvodného nariadenia.

(178) Po poskytnutí informácií spoločnosť SFK uviedla, že nesúhlasí so zisteniami, ktoré jej boli oznámené vo všeobecnom informačnom dokumente. Zopakovala, že zistenia Komisie boli v rozpore s antidumpingovou dohodou a že Komisia nezákonne uplatnila dostupné skutočnosti. Spoločnosť SFK zopakovala, že neodmietla prístup k potrebným informáciám ani inak nemožno konštatovať, že ich neposkytla v primeranej lehote, ani výrazne nebránila prešetrovaniu. Podľa spoločnosti SFK Komisia v rozpore s bodom 3 prílohy II k antidumpingovej dohode nezohľadnila na účely svojich rozhodnutí všetky informácie, ktoré boli overiteľné a riadne predložené tak, aby ich bolo možné použiť pri prešetrovaní bez zbytočných ťažkostí, a ktoré boli poskytnuté včas.

(179) Komisia sa domnievala, že všetky argumenty, ktoré uviedla spoločnosť SFK, sa už podrobne riešili vyššie v odôvodneniach 146 – 176. Keďže neboli predložené žiadne nové podstatné pripomienky, Komisia potvrdila záver uvedený v odôvodnení 177.

4.1.4. *Dodatočné tvrdenia spoločností Favorit a SFK po poskytnutí informácií*

(180) Po poskytnutí informácií spoločnosti Favorit a SFK ďalej tvrdili, že Komisia neurčila ich individuálne dumpingové rozpätia, čo je v rozpore s článkom 6.9 antidumpingovej dohody.

(181) Komisia usúdila, že článok 13 ods. 1 základného nariadenia nemá žiadne zodpovedajúce ustanovenie v antidumpingovej dohode, pričom sa v ňom vyžaduje, aby Komisia našla dôkazy o existencii dumpingu vo vzťahu k normálnym hodnotám, ktoré boli predtým stanovené pre podobný výrobok. Komisia túto povinnosť splnila. V každom prípade Komisia poznamenala, že vzhľadom na nespoľahlivú a neoveriteľnú povahu údajov, ktoré poskytli spoločnosti SFK a Favorit, sa zistenia týkajúce sa týchto dvoch spoločností musia zakladať na dostupných skutočnostiach v zmysle článku 18 základného nariadenia, podľa ktorého sa majú uplatňovať zistenia o obchádzaní v rámci celej krajiny. Spoločnosti SFK a Favorit preto neuspeli so svojimi žiadosťami podľa článku 13 ods. 4 a nemôžu byť oslobodené od cla.

(182) Po poskytnutí informácií spoločnosť Favorit zopakovala, že Kazachstan je rozvojovou krajinou a že Komisia mala uplatniť článok 15 antidumpingovej dohody a prijať konštruktívne nápravné opatrenia, ako sú cenové záväzky, ktoré predložila.

(183) Komisia považovala článok 15 antidumpingovej dohody v predmetnej veci za irelevantný, pretože sa uplatňuje „*pri posudzovaní uplatnenia antidumpingových opatrení podľa [uvedenej] dohody*“. Keďže, ako je vysvetlené v odôvodnení 13, sa v antidumpingovej dohode nestanovuje osobitné ustanovenie týkajúce sa obchádzania, článok 15 antidumpingovej dohody nie je relevantný. Okrem toho, ako sa uvádza v bode 4.1.2, v rámci prešetrovania obchádzania nebolo možné brať do úvahy záväzky a Komisia nemohla prijať ponuku záväzku od spoločností, ktoré nepreukázali, že sa nepodieľali na praktikách obchádzania zistených pre krajinu ako celok a v prípade ktorých zistenia museli vychádzať z dostupných skutočností.

(184) Spoločnosti Favorit a SFK ďalej tvrdili, že Komisia ich neinformovala o dôvodoch neprijatia dôkazov alebo informácií, ktoré poskytli. Tvrdili takisto, že im bola odňatá možnosť poskytnúť ďalšie vysvetlenia v primeranej lehote. Podľa ich názoru boli tvrdenia, že sa podieľali na činnostiach obchádzania, založené na čistej špekulácii a Komisia nemala k dispozícii žiadne fakty, či už na základe „dostupných skutočností“, alebo inak, na základe ktorých by mohla tvrdiť, že sa podieľali na takýchto činnostiach.

(185) Komisia nesúhlasila s tým, že neinformovala spoločnosti Favorit a SFK o dôvodoch neprijatia dôkazov alebo informácií a že obidve spoločnosti nemali možnosť poskytnúť ďalšie vysvetlenia v primeranej lehote. Naopak, Komisia informovala obidve spoločnosti o dôvodoch zamietnutia ich žiadostí o oslobodenie v listoch podľa článku 18. Komisia ďalej poskytla veľmi podrobné vysvetlenia vo všeobecnom informačnom dokumente a v informáciách pre spoločnosť Favorit, ku ktorým mali spoločnosti Favorit aj SFK možnosť predložiť pripomienky. Komisia takisto nesúhlasila s tým, že jej rozhodnutie neoslobodiť spoločnosti Favorit a SFK od rozšírených ciel bolo založené na špekulácii. Ako je vysvetlené v odôvodnení 118, je skutočne na každom jednotlivom vyvážajúcom výrobcovi, aby preukázal, že jeho konkrétna situácia odôvodňuje oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia, a Komisia dospela k záveru, že ani spoločnosť Favorit, ani spoločnosť SFK nepreukázali, že sú skutočnými výrobcami, ktorí nie sú zapojení do činností obchádzania.

(186) Spoločnosti Favorit aj SFK poukázali na sprievodný list priložený k všeobecnému informačnému dokumentu, v ktorom sa uvádzalo, že Komisia má v úmysle „uložiť“ antidumpingové clá na dovoz odosielaný z Kazachstanu, a na základe toho sa obidve spoločnosti domnievali, že všeobecný informačný dokument je nezákonný a v rozpore so záväzkami EÚ v rámci WTO.

(187) Komisia usúdila, že skutočnosť, že sprievodný list obsahoval chybu v písaní a namiesto slova „rozšíriť“ sa v ňom uvádzalo „uložiť“, nespochybňuje zákonnosť všeobecného informačného dokumentu a prešetrovania. Právny základ a navrhované závery boli vysvetlené veľmi podrobne a nebolo možné ich vykladať nad rámec jeho rozsahu, ktorý bol vymedzený v nariadení o začatí prešetrovania. Nemohli existovať žiadne pochybnosti ani nesprávny výklad v súvislosti s faktom, že zistenia sa týkali rozšírenia konečného antidumpingového cla uloženého vykonávacím nariadením (EÚ) 2021/1930 na dovoz brezovej preglejky s pôvodom v Rusku na dovoz brezovej preglejky odosielanej z Turecka a Kazachstanu bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Turecku a Kazachstane, a to na základe článku 13 základného nariadenia. Komisia teda toto tvrdenie zamietla.

4.1.5. *Pripomienky kazašských orgánov po poskytnutí informácií*

(188) Ministerstvo obchodu a integrácie Kazašskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) tvrdilo, že Komisia nezohľadnila predajné ceny na domácom trhu a výrobné náklady v Kazachstane, čo je v rozpore s článkom 2 ods. 1, 2, 3 a 4 antidumpingovej dohody. Podľa ministerstva všeobecný informačný dokument neobsahoval určenie podobnosti medzi brezovou preglejkou vyvážanou z Kazachstanu do EÚ a brezovou preglejkou predávanou na domácom trhu, čo je v rozpore s článkom 2 ods. 1, 2 a 6 antidumpingovej dohody.

(189) Komisia tieto tvrdenia vyvrátila v odôvodnení 82.

(190) Po poskytnutí informácií ministerstvo tvrdilo, že začatie prešetrovania bolo v rozpore s článkom 5.2 antidumpingovej dohody, pretože neexistoval žiaden podnet od domáceho výrobného odvetvia, ktorý by spĺňal požiadavky článku 5 ods. 2 antidumpingovej dohody. Okrem toho si Komisia v rozpore s článkom 5.3 antidumpingovej dohody nesplnila povinnosť preskúmať presnosť a primeranosť dôkazov poskytnutých v žiadosti, aby mohla stanoviť, či existujú dostatočné dôkazy na začatie prešetrovania.

(191) Komisia toto tvrdenie vyvrátila v odôvodnení 13.

(192) Podľa ministerstva všeobecný informačný dokument neobsahoval žiadne stanovenie značnej ujmy alebo hrozby značnej ujmy, čo je v rozpore s článkom 3 ods. 1, 2, 4 a 5 antidumpingovej dohody.

(193) Ako je vysvetlené v odôvodnení 13, v článku 13 základného nariadenia sa striktne nevyžaduje analýza ujmy alebo príčinnej súvislosti. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

(194) Podľa ministerstva viacerí kazašskí výrobcovia neodmietli prístup k potrebným informáciám ani inak nemožno konštatovať, že ich neposkytli v primeranej lehote. Takisto významne nebránili prešetrovaniu, takže rozhodnutie Komisie uplatniť dostupné skutočnosti namiesto ich skutočných údajov o výrobných nákladoch a predajných cenách je v rozpore s článkom 6 ods. 8 antidumpingovej dohody.

(195) Komisia sa touto pripomienkou podrobne zaoberala v bode 2.1 a v bode 4.1.2.

(196) Ministerstvo tvrdilo, že v rozpore s bodom 1 prílohy II k antidumpingovej dohode Komisia v prípade jedného kazašského vyvážajúceho výrobcu po začatí prešetrovania podrobne neuviedla požadované informácie a spôsob, akým by tieto informácie mali v jeho odpovedi byť štruktúrované.

(197) Komisia sa touto pripomienkou zaoberala v bode 2.1. Všetci vyvážajúci výrobcovia boli informovaní o tom, aké informácie musia poskytnúť, v akom formáte a v akých lehotách. V odôvodnených prípadoch boli lehoty predĺžené a útvary Komisie poskytli odpovede na všetky vznesené procedurálne a praktické otázky.

(198) Ministerstvo tvrdilo, že Komisia v rozpore s bodom 3 prílohy II k antidumpingovej dohode nezohľadnila všetky informácie, ktoré boli overiteľné a riadne predložené tak, aby ich bolo možné použiť pri prešetrovaní bez zbytočných ťažkostí, a ktoré boli poskytnuté včas. Okrem toho, Komisia podľa ministerstva nedodržala bod 5 prílohy II k antidumpingovej dohode, pretože neoprávnene nezohľadnila údaje spolupracujúcich kazašských vývozcov, pričom je nesporné, že títo vývozcovia konali podľa svojich najlepších schopností. Ministerstvo takisto tvrdilo, že Komisia neinformovala kazašských vývozcov o dôvodoch neprijatia dôkazov alebo informácií, ktoré poskytli, čím ich pripravila o možnosť poskytnúť ďalšie vysvetlenia v primeranej lehote, čo nie je v súlade s bodom 6 prílohy II k antidumpingovej dohode. Napokon ministerstvo tvrdilo, že Komisia nezohľadnila ťažkosti kazašských vývozcov, ktorí sú malými spoločnosťami, pri poskytovaní požadovaných informácií a neposkytla im praktickú pomoc, čo nie je v súlade s článkom 6 ods. 13 antidumpingovej dohody.

(199) Komisia sa týmito pripomienkami do veľkej miery podrobne zaoberala v bode 2.1 a v bode 4.1.2.

(200) Podľa ministerstva Komisia vyvodila nepriaznivé závery a tvrdila, že kazašskí výrobcovia sú zapojení do praktík obchádzania, pričom Komisia je povinná vychádzať z informácií zo sekundárnych zdrojov veľmi opatrne. Ministerstvo tvrdilo, že tvrdenia Komisie sú založené na čistých špekuláciách a v rozpore s bodom 7 prílohy II a článkom 6 ods. 8 antidumpingovej dohody.

(201) Komisia usúdila, že hoci je pravda, že dôkazné bremeno o praktikách obchádzania antidumpingových opatrení na úrovni celej krajiny spočíva na Komisii, je na každom jednotlivom vyvážajúcom výrobcovi, aby preukázal, že jeho konkrétna situácia odôvodňuje oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia. Ako je uvedené v bodoch 2.1 a 4.1.2, vyvážajúci výrobcovia tak neurobili, keďže nepreukázali, že sú skutočnými výrobcami, ktorí sa nezapájajú do praktík obchádzania. Komisia sa veľmi podrobne zaoberala záverom, že podmienky uvedené v článku 13 ods. 1 základného nariadenia sa považujú za splnené. Takýto záver preto v žiadnom prípade nebol založený na špekuláciách. Okrem toho Komisia vyvrátila podobné pripomienky v odôvodnení 118. Toto tvrdenie bolo preto zamietnuté.

(202) Ministerstvo vyhlásilo, že Komisia neposkytla informácie o individuálnom dumpingovom rozpätí spolupracujúcich kazašských vývozcov, čo je v rozpore s článkom 6.9 antidumpingovej dohody.

(203) Komisia toto tvrdenie vyvrátila v odôvodnení 181.

(204) Ministerstvo tvrdilo, že Komisia pred uplatnením antidumpingových ciel nepreskúmala možnosti konštruktívnych nápravných opatrení, ak by mali vplyv na záujmy Kazachstanu ako rozvojovej krajiny, čo nie je v súlade s článkom 15 antidumpingovej dohody. V tejto súvislosti ministerstvo vyjadrilo pripravenosť diskutovať s Komisiou o riadnom systéme monitorovania záväzkov, ktorý by vylúčil, aby kazašskí vyvážajúci výrobcovia mohli prekladať brezovú preglejku s pôvodom v Rusku. Na to, aby bol tento systém možný, a v súlade s článkom 8 základného nariadenia by sa v konečnom nariadení Komisie mala stanoviť možnosť ponúknuť (a prijať) cenové záväzky po uplynutí lehoty na uloženie konečných antidumpingových opatrení.

(205) Táto pripomienka sa riešila v odôvodnení 176 a v odôvodnení 183. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia po dôkladnom zvážení dospela k záveru, že pripomienky predložené kazašskými orgánmi neviedli k zmene záverov uvedených vo všeobecnom informačnom dokumente.

4.2. **Turecko**

4.2.1. *Zistenia týkajúce sa spoločnosti Intur Construction Tourism and Forest (ďalej len „Intur“)*

(206) Spoločnosť Intur tvrdila, že na jej založenie v marci 2020 existovala náležitá príčina a ekonomické opodstatnenie. Po niekoľkých desaťročiach pôsobenia v drevárskom priemysle so zameraním na africké drevo a po zistení neefektívnosti rodinného podniku bola založená spoločnosť na výrobu preglejky. Jej hlavným cieľom bolo obstarávanie vstupných materiálov na výrobu preglejky na domácom aj medzinárodnom trhu a následné spracovanie a transformácia týchto materiálov na hotové výrobky z preglejky určené na distribúciu na domácom aj medzinárodnom trhu. Prešetrovaním sa ukázalo, že spoločnosť Intur začala výrobu na konci roka 2019, teda pred začatím pôvodného antidumpingového prešetrovania dovozu brezovej preglejky z Ruska.

(207) Prešetrovaním sa zistilo, že v roku 2021, po začatí antidumpingového prešetrovania, spoločnosť Intur podstatne zvýšila svoj predaj na vývoz do Únie a nákup vstupných materiálov z Ruska. Komisia preto dospela k záveru, že činnosť sa podstatne zintenzívnila od začatia antidumpingového prešetrovania alebo tesne pred ním a dotknuté diely pochádzajú z krajiny, na ktorú sa vzťahujú opatrenia, ako sa vyžaduje v článku 13 ods. 2 písm. a) základného nariadenia.

(208) Hlavným vstupným materiálom na výrobu brezovej preglejky pre spoločnosť Intur sú brezové dyhy, ktoré boli všetky nakúpené z Ruska. Podľa predložených a overených informácií spoločnosti Intur viac ako 75 % celkovej hodnoty kúpených vstupných materiálov bolo z Ruska. Komisia preto dospela k záveru, že kritérium 60 % stanovené v článku 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia bolo splnené.

(209) Komisia dospela k záveru, že hodnota, ktorá bola pridaná privezeným dielom počas montážnej alebo kompletizačnej činnosti, bola nižšia ako 25 % priamych výrobných nákladov, ako sa to vyžaduje v článku 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia v prípade činností, ktoré sa považujú za obchádzanie.

(210) Spoločnosť Intur oznámením z 30. januára 2024 požiadala Komisiu, aby zohľadnila dve ďalšie opravy týkajúce sa výmenných kurzov, ktoré majú vplyv na odpisy strojov, ako aj na rozdelenie určitých nákladov práce.

(211) Komisia informovala spoločnosť, že po overovaní na mieste nebolo možné revidovať nákladové položky, pretože takéto tvrdenia už nebolo možné overiť.

(212) Podľa tabuliek predložených a overených spoločnosťou Intur v roku 2019 spoločnosť vôbec nič nevyvážala, zatiaľ čo vo vykazovanom období vyviezla [2 000 – 3 000] m^3. Pokiaľ ide o ceny, Komisia porovnala priemernú cenu nespôsobujúcu ujmu, ako bola stanovená v pôvodnom prešetrovaní, upravenú o infláciu, s váženým priemerom vývozných cien CIF stanovených na základe informácií poskytnutých spoločnosťou Intur, ktoré sa náležite upravili tak, aby zahŕňali náklady po colnom konaní. Týmto porovnaním cien sa ukázalo, že dovoz od spoločnosti Intur podhodnocoval ceny Únie o viac než 37 %.

(213) Komisia takisto skúmala, či existuje dôkaz o existencii dumpingu vo vzťahu k normálnym hodnotám, ktoré boli predtým stanovené pre podobný výrobok. Na tento účel sa vývozné ceny spoločnosti Intur vyjadrené na základe cien zo závodu porovnali s normálnymi hodnotami stanovenými počas pôvodného prešetrovania, riadne upravenými o infláciu. Z porovnania normálnych hodnôt a vývozných cien vyplynul dôkaz o existencii dumpingu vo vykazovanom období.

(214) Na základe uvedených skutočností Komisia dospela k záveru, že spoločnosť Intur sa zapojila do praktík obchádzania v zmysle článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Komisia preto žiadosť o oslobodenie zamietla.

4.3. **Záver**

(215) Komisia teda dospela k záveru, že žiadostiam o oslobodenie nebolo možné vyhovieť.

5. POSKYTNUTIE INFORMÁCIÍ

(216) Komisia 1. marca 2024 poskytla všetkým zainteresovaným stranám informácie o základných skutočnostiach a úvahách, ktoré viedli k uvedeným záverom, a vyzvala ich, aby predložili pripomienky. Pripomienky prijaté od zainteresovaných strán sa riešili vyššie. Ďalšie pripomienky, ktoré boli prijaté od konzorcia Woodstock, organizácie European Panel Federation a spoločnosti Orlimex CZ, sa riešili v bode 6.

6. DODATOČNÉ PRIPOMIENKY PO POSKYTNUTÍ INFORMÁCIÍ

(217) Konzorcium Woodstock poskytlo dodatočné pripomienky k viacerým bodom, ktoré potvrdzujú praktiky obchádzania na úrovni celej krajiny. Zdôraznilo takisto dôležitosť prísneho monitorovania a nadväzujúcich opatrení na dovoz v budúcnosti.

(218) Organizácia European Panel Federation potvrdila zistenia Komisie a požiadala ju, aby urýchlene pristúpila k ich pretvoreniu do záväzného nariadenia, a aby pokračovala v pozornom monitorovaní s cieľom zastaviť akékoľvek pokusy o obchádzanie.

(219) Spoločnosť Orlimex CZ ako neprepojený dovozca po poskytnutí informácií tvrdila, že logistické a administratívne náklady spojené s tranzitom z Ruska do Kazachstanu a potom do EÚ ďaleko presahujú úspory vyplývajúce z vyhýbania sa clu vo výške 16 %. Považovalo sa to preto za ekonomicky iracionálne.

(220) Komisia usúdila, že antidumpingové opatrenia sa môžu rozšíriť na tretie krajiny, ak dochádza k obchádzaniu platných opatrení. Ako je vysvetlené v tomto nariadení, Komisia zistila, že dochádzalo k praktikám obchádzania. Otázka, do akej miery sú takéto praktiky prospešné, nebola relevantná a presahovala rámec tohto prešetrovania.

(221) Podľa spoločnosti Orlimex CZ sa v rozhodnutí Komisie nezohľadnil významný vplyv sankcií uvalených na Rusko, ktoré sú podľa spoločnosti Orlimex CZ skutočnou príčinou zníženia dovozu z Ruska do Únie, a nie uloženie antidumpingových ciel. zákonné zákazy zavedené od apríla 2022 už zásadne zmenili obchodné prostredie a znemožnili pokračovať v obchodovaní s Ruskom bez ohľadu na akékoľvek antidumpingové clá. Medzeru na trhu, ktorú sa výrobcovia z Kazachstanu, Turecka a iných regiónov snažili vyplniť, vytvorili sankcie, nie antidumpingové opatrenia.

(222) Komisia toto tvrdenie vyvrátila v odôvodnení 61. Okrem toho Komisia usúdila, že vysvetlenie spoločnosti Orlimex CZ, podľa ktorého sa výrobcovia z Kazachstanu a Turecka snažili vyplniť údajné prázdne miesto na trhu, ktoré sa vyskytlo v Únii, je irelevantné vzhľadom na skutočnosť, že žiadny z výrobcov nemohol skutočne preukázať, že mal nárok na výnimku podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia.

(223) Spoločnosť Orlimex CZ takisto tvrdila, že spoločnosť SFK bola dlhoročným výrobcom na kazašskom trhu dávno pred uložením sankcií alebo antidumpingových ciel, ktorý uspokojoval predovšetkým domáci dopyt. Po uložení sankcií vstúpili ruskí výrobcovia na kazašský trh s výrobkami, ktoré už nemohli predávať v Únii v dôsledku sankcií, čo viedlo k lokálnemu poklesu cien. Na rozdiel od toho ceny brezovej preglejky v Únii prudko vzrástli. Bolo preto úplne logické, že výrobca presmeroval svoju produkciu, aby zaplnil medzeru na trhu Únie. Spoločnosť Orlimex ďalej CZ tvrdila, že na základe zovšeobecnenia Komisie sa nespravodlivo zoskupili všetci vývozcovia, pričom sa ignorovali jasné rozdiely medzi legitímnymi obchodnými operáciami a operáciami, ktoré porušujú sankcie.

(224) Zistenia týkajúce sa spoločnosti SFK boli rozpracované v bode 4.1.3. Komisia okrem toho posúdila situáciu každého jedného vyvážajúceho výrobcu, ktorý sa prihlásil jednotlivo, a na základe jeho postavenia, takže nedošlo k žiadnemu zovšeobecneniu alebo zoskupeniu, a to ani počas prešetrovania, ani v záveroch.

(225) Spoločnosť Orlimex CZ takisto uviedla, že Komisia v prípade spoločnosti SFK preniesla dôkazné bremeno. Podľa spoločnosti Orlimex CZ toto prenesenie dôkazného bremena narušilo právnu istotu a dôveru v integritu procesu prešetrovania.

(226) Toto tvrdenie sa riešilo v odôvodnení 118. Je na každom jednotlivom vyvážajúcom výrobcovi, aby preukázal, že jeho konkrétna situácia odôvodňuje oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia. Vo všeobecnosti platí, že ak má vyvážajúci výrobca vlastné výrobné zariadenie s kapacitou aspoň na výrobu toho, čo skutočne vyváža, nemá viacnásobné prepojenie s krajinou, na ktorú sa vzťahujú opatrenia, pokiaľ ide o prepojené spoločnosti a/alebo dodávky, a možno ho brať na zodpovednosť, nie je príliš náročné ani ťažké preukázať, že takýto výrobca nie je zapojený do praktík obchádzania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli tvrdenia predložené spoločnosťou Orlimex CZ zamietnuté.

7. **ZÁVER**

(227) Na základe uvedených skutočností Komisia trvala na tom, že konečné antidumpingové clo na dovoz brezovej preglejky z Ruska uložené vykonávacím nariadením (EÚ) 2021/1930 sa musí rozšíriť na dovoz brezovej preglejky odosielanej z Kazachstanu a Turecka bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Kazachstane a Turecku. Komisia takisto trvala na tom, že predložené žiadosti o oslobodenie by sa mali zamietnuť.

(228) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom výboru zriadeného článkom 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1036,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením (EÚ) 2021/1930, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz brezovej preglejky s pôvodom v Rusku, sa týmto rozširuje na dovoz preglejky pozostávajúcej výlučne z drevených listov s každou vrstvou nepresahujúcou 6 mm hrúbky, s vonkajšími vrstvami dreva uvedeného v podpoložke 4412 33, aspoň s jednou vonkajšou vrstvou z brezového dreva, tiež potiahnutou, v súčasnosti patriacej pod číselný znak KN ex 4412 33 10 a odosielanej z Kazachstanu a Turecka, bez ohľadu na to, či má alebo nemá deklarovaný pôvod v Kazachstane a Turecku (kódy TARIC 4412331010 a 4412331020).

2. Rozšírené clo je antidumpingové clo vo výške 15,80 % uplatniteľné na „všetky ostatné spoločnosti“ v Rusku.

3. Clo rozšírené odsekmi 1 a 2 tohto článku sa vyberá z dovozu registrovaného v súlade s článkom 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2023/1649.

4. Pokiaľ nie je stanovené inak, uplatňujú sa platné ustanovenia týkajúce sa cla.

Článok 2

Colným orgánom sa nariaďuje, aby zastavili registráciu dovozu zavedenú v súlade s článkom 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2023/1649.

Článok 3

Žiadosti o oslobodenie podané spoločnosťami Favorit LLP, QazFanCom LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP, Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, VFP LLP, Intur Construction Tourism and Forest, Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş a Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS sa zamietajú.

Článok 4

1. Žiadosti o oslobodenie od cla rozšíreného článkom 1 sa podávajú písomne v jednom z úradných jazykov Európskej únie a musia byť podpísané osobou oprávnenou zastupovať subjekt, ktorý žiada o oslobodenie. Žiadosť sa musí zaslať na túto adresu:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. V súlade s článkom 13 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2016/1036 môže Komisia rozhodnutím povoliť oslobodenie dovozu od cla rozšíreného článkom 1 v prípade spoločností, ktoré neobchádzajú antidumpingové opatrenia uložené vykonávacím nariadením (EÚ) 2021/1930.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 13. mája 2024

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN